

విన్నపము.

తటుక్కునఁ బుష్పఫలభరితమైనవృక్షంబును భూగర్భ
బుననుండి యుద్భవింపఁజేసి లోకుల నద్భుతంబున ముంచునై
ద్రాక్షానికునివలె జీవులలో నణఁగిమణఁగియుండునమస్త శక్తుల
దక్షణమ వికసింపఁజేయునదియు, గ్రీష్మాతపసంతస్తులై దపి
గొన్నపాంథులకు నిర్మలశైత్యనీరంబులఁ బ్రసాదించి శాంతి
పొందించువిమలసరోవరంబుభాతిఁ దాపత్రయసంతస్తులై నన
సారులహృదయదాహంబు శాంతింప నానందనీరంబు నొసంగ
నదియును, ఎడారిం బడి పోవుచు నెంతదూరము దృష్టిఁ బఱ
చును సైకతసముద్రంబె కాక మఱెద్దియును గానరానివానివ
నంబునకు నానావిధపత్రపుష్పఫలపేతం బగునుద్యానవనంబ
నేత్రానందంబు నేయుతెఱంగున సారఘోనసంసారసాధార
కృత్యంబుల మగ్నులగువారికిఁ బారమార్థికమహాసౌందర్యంబ
ను దృష్టిగోచరము చేయునదియును నై ప్రకాశించునది యె
క్కనిశ్చలంబైనభక్తియే యని పెద్దలు చెప్పుచుండురు.

లోకమంతను నొక్కకుటుంబముగ నెంచి మానవహృ
దయక్షేత్రంబున నీభక్తిబీజంబును నాటుటకై తమకుఁ బరవే
ళ్వారుఁడు ప్రసాదించిన కవిత్యాదినమస్త శక్తుల గుపయోగించ

ఏన్నిరాచకార్యములలో మనంబు మగ్నంబైయుండినను
 బ్రథానేంద్రియం బగునేత్రేంద్రియము భాధింపఁబడుచుండినను
 లెక్కసేయక తమయమూల్యమైనకాలంబును గొంత నొసంగి
 నాయీగీతాంజలిని జాలవఱకుఁ బరిశీలించిన మన్నిత్రు లగు
 బ్రహ్మశ్రీ మ.రా.శ్రీ మొక్కపాటి సుబ్బారాయఁడు పంతులు
 గారికిని, సత్యల్పకాలమున సర్వోత్తమంబుగ నిష్పాత్తంబును
 ముద్రించి యిచ్చిన శ్రీ విద్యజ్ఞనమనోరంజనీ ముద్రాశాలాధి
 కారులకును నేనెంతయుఁ గృతజ్ఞతాపూర్వకవందనముల సమా
 ర్పించుచున్నాఁడను.

పిఠాపురము.

23-9-1913.

}

ఇట్లు విన్నవించు
 సజ్జనవిధేయుఁడు,
 ఆదిపూడి సోమనాథ రావు.

అంకితము.

గీ. ఆసియాకవిసారవృణా ♦ మాంక మంది
యమరుచుండు రవీంద్ర నా ♦ థాఖ్యసుకవి
కంజలిని గూర్చి యతని గీ ♦ తాంజలికిని
దెలుఁగుగీతాళిఁజేసితి ♦ సులభశైలి.

గీ. భక్తగణములపాలిటి ♦ పారిజాత
మైనపరమేశ్వరున కిది ♦ అంకితముగ
నొసఁగితినిగాన రవిసోము ♦ లుండుదాఁక
నతని దయచేతఁ దిరమయి ♦ యలరుఁగాత్త.

గీతాంజలి .

1

అంతరహితునిగా నన్ను ♦ సలరఁ జేసి
 మాటిమాటికి బోల్లించి ♦ మరల నూత్న
 ప్రాణమును నింతు వీక్షుద్రీ ♦ పాత్రయందు
 నీకటాక్షంబుచేత లో ♦ కైకనాథ !
 కొండకోనల నీపిల్లఁ ♦ గ్రోవియందు
 నూతనానందమధురసం ♦ గీతములను
 నూఁదుచుందువు మిగుల వి ♦ నోదముగను
 నీకటాక్షంబుచేత లో ♦ కైకనాథ !
 అమృతకరముల నీవు న ♦ స్నంఠఁ గానె
 హర్షమునఁ బొంగి నామది ♦ యాపఁగాని
 వాక్సుధాపూరములఁ గొల్పు ♦ వక్త్రమందు
 నీకటాక్షంబుచేత లో ♦ కైకనాథ !
 కురియుచుందువు నాచిన్న ♦ కరములందె
 యెంతకాలము చన్న న ♦ సంతవరము ;
 లెంతఁగురిసిన నవకాశ ♦ మింక నుండు
 నీకటాక్షంబుచేత లో ♦ కైకనాథ !

పాడు మనునాజ్ఞ నీచేతఁ ♦ బడసినపుడు
 గర్వభరమున నెద విచ్చు ♦ కరణిఁ దోఁచు;
 నంత నాదృష్టి నీముఖ ♦ మందుఁ బఱుపఁ
 గనుల నానందపూరముల్ ♦ గ్రమ్మి పాఱు.
 జీవితములోనిద్వంద్వముల్ ♦ చెఱఁగి కరఁగి
 యొక్క రమ్యశుభాకృతి ♦ నొంది యొప్పుఁ;
 బక్షములు విచ్చుఁ బూజ్యభా ♦ నంబు పొదలి
 యబ్ధి దాఁటంగ నెగయు వి ♦ హంగవట్లు.
 నాదుగానంబు నీకు నా ♦ నంద మంచు
 దేవ ! నీసన్నిధిని నేను ♦ గేవలంబు
 గాయకుఁడఁ గాని వే జేమి ♦ గానటంచుఁ
 దేటముగ మదిలోపలఁ ♦ దెలియవచ్చు.
 అలరెడుమదీయగీతప ♦ ట్టాంచలమున
 నందగాఁ గాని నీదుపా ♦ దాబ్జ మంటి
 గానరస మాని మది చొక్కుఁ ♦ గాంచియుంట
 విభుఁడ వగునిన్ను సఖుఁ డని ♦ పిలుతు మాటచి.

ఎట్టిదో నాథ ! నీగాన ♦ మే నెఱుంగ ;
 నిరత మాలింతు నాశ్చర్య ♦ భరితుఁడగుచు;

గీతాంజలి.

నీదుగానంబు వెలిగించు ♦ నిఖిలజగము ;
 నీదుగానానిలం బాడు ♦ నింగిఁ జెలఁగి ;
 నీదుగానాచ్ఛవాహిని ♦ నిఖిలశైల
 వప్రములఁ వ్రచ్చి పఱచు ని ♦ ర్వక్రగతిని.
 పాడ నీతోడ నామది ♦ పలచుఁ గాని
 తగినకంఠస్వరము లేమిఁ ♦ దల్లడిల్లుఁ ;
 గడఁగి భాషింప గానంబు ♦ గాదు గాన
 “ నతులభవదీయగానజా ♦ లాంతరమున
 నాదుమదిఁ జెఱఁగొంటి వో ♦ నాథ ! ” యంచు
 నటతు నెల్లెత్తి నేను ని ♦ రాశఁ జెంది.

4

నాదుప్రాణంబునకును బ్రా ♦ ణంబ వైన
 నీవు సర్వాంగ మంటు స ♦ జీవుడంచుఁ
 దెలిసి, నిర్మలముగ నాదు ♦ దేహముంప
 జతన మొనరింతు శక్తివం ♦ చనము లేక.
 బుద్ధిదీపంబు మన్మథం ♦ బున నమర్చు
 నట్టి సత్యస్వరూపుఁ డీ ♦ వంచు నెఱిఁగి
 తలఁపులోనుండి యన్మతముల్ ♦ తొలఁగఁ జేయ
 జతన మొనరింతు శక్తివం ♦ చనములేక.
 హృదయకుహరాంతరంబు స ♦ ర్వేశ! నీకుఁ

గీతాంజలి.

వీరిగ నెఱింగి ప్రేమపు ♦ స్పింపఁ జేసి
 నెఱయు హృద్దోషముల నెల్లఁ ♦ దఱిమివై వ
 జగన మొనరింతు శక్తివం ♦ చనము లేక.
 కార్య మొనరించుటకునయి ♦ కలుగుబలము
 పొడము నీశ క్తిచే నని ♦ బుద్ధిఁ దెలిసి
 ప్రకటపఱుపంగ నిన్ను నా ♦ పనులయందు
 జగన మొనరింతు శక్తివం ♦ చనము లేక.

5

ఒక్కనిముసంబు నీప్రక్క ♦ నుండుచనువుఁ
 గోరితిని దయ సేయు ము ♦ దారమతిని ;
 తిన్నగ నొనర్తు నావల ♦ నున్నపనుల
 నుందరం బగునీమోముఁ ♦ జూడనేని
 మదికి శాంతియు విశ్రాంతి ♦ మాయమగును ;
 నాదుశ్రమ మెల్ల నింతయు ♦ మోద మిడక
 పారమే లేనిబహుకప్త ♦ వార్ధిలోని
 తుదిమొదలు లేనికృషిఁబోలె ♦ దోఁచుచుండు.
 వెచ్చనూర్చుచు గొణుఁగుచు ♦ వచ్చి నిలిచె
 జాలకముకడ నేడు వే ♦ సంగిప్రోడ ;
 రమ్యపుష్పవనాస్థాన ♦ రంగమందు
 గాన సభలను గొల్పుచుఁ ♦ గ్రాలెనభులు

గీతాంజలి.

శాంతితోఁ బొంగు నిట్టివి ♦ శాంతివేళ
నీముఖముఖఁ గూర్చుండి ♦ నిశ్చలముగఁ
బ్రాణ మంకితముగ నిడు ♦ పాటఁ బాడ
నెంతయును యోగ్యసమయమై యెసఁగుఁ గాదె ?

6

ఈసుమము జాగు సేయక ♦ కోసి కొమ్ము
ఆలసించిన దుష్టులో ♦ రాలుఁ జుమ్ము
నెలవు దీనికి నీదండఁ ♦ గలుగదేని
త్వత్కరస్పర్శబాధచే ♦ సత్కరించి
కోసి కొ ; మ్మాలసింపక ♦ కోసి కొమ్ము.
బాగుగా నాకు మెలఁకువ ♦ వచ్చులోనఁ
బ్రొద్దువోవునొ ముగియునో ♦ పూజవేళ
యంచు భయపడుచుంటి ; నా♦కభయ మిచ్చి
కోసి కొ ; మ్మాలసింపక ♦ కోసి కొమ్ము.
అంతగా రంగు లేకున్న ♦ నల్పముగను
బరిమళం బున్న నిష్పవృ ♦ ప్రభువతంస
స్వీకరింపుము భవదీయ ♦ సేవకొఱకుఁ ;
దప్పి పోకుండఁ దరుణంబు ♦ దయ దలిర్పఁ
గోసి కొ ; మ్మాలసింపక ♦ కోసి కొమ్ము.

నాదుగానాంగన దొఱంగె ♦ సగల నెల్ల ;
 వస్త్రభూషణగర్వ మ ♦ ప్పడఁతి పడదు
 భూషలం గల్గుననోన్య ♦ ముసకు హాని
 నాకు నీ కవి యడ్డమై ♦ నడుమ నిలుచు
 రణితమున మున్గనీగూఢ ♦ రమ్యవాణి.
 నీవు తల యెత్తి చూచిన ♦ నిలువలేక
 నాదుకవిదంభము నశించు ♦ నానచేతఁ ;
 గవులకెల్లను నాధుఁడై ♦ క్రొలుదేవ !
 నీదుపాదాబ్జములకడ ♦ నిలిచినాఁడ ;
 నీవు రమ్యస్వరంబుల ♦ నింపి పాడ
 వేణు వగురీతి నాదుజీ ♦ వితము నేను
 జల్పుదును గాక సరళమున్ ♦ సాధువుగను.

కంఠమునఁ దారహారాది ♦ కములఁ దాల్చి
 యొడల్పిపై రాజవస్త్రంబు ♦ లొప్పుచుండు
 బాలుఁ డాటలసౌఖ్యంబుఁ ♦ బడయఁ గలఁడె ?
 ఆడఁ గడఁగినయపు డెల్ల ♦ నతనియుడుపు
 లడ్డముగ వచ్చి యాతని ♦ నాఁపుచుండుఁ ;

గీతాంజలి.

జిన్మునో మాయునో యను ♦ చింతచేతఁ
దాను జనులకు దూరమై ♦ తలఁగు చుండు ;
వేడ్కఁ దిరుగాడుటకుఁ గూడ ♦ వెఱచు చుండు.
సౌఖ్య మొసఁగెడుభూమిర ♦ జంబునుండి,
జనసమూహము లనుగొప్ప ♦ సంతలోన
వేడ్కఁ దిరుగాడఁగాఁ గల్గు ♦ స్వేచ్ఛనుండి,
దూరముగనుంచి తళతళ ♦ ద్యుతుల నీను
బాలురకు నీవు పెట్టిన ♦ బంధనములు
నిష్ఫలంబులు ; మాతరో ! ♦ నిష్ఫలములు.

9

ఓరి మూఱ్ఱఁడ ! నీదుబా ♦ హువులమీఁద
నిన్నుఁ గొంపోవ నీవు య ♦ త్నించినావె ?
నీదువాకిట బిచ్చంబు ♦ నీవె యెత్త
వచ్చినాఁడవె ? భిక్షుకా ! ♦ వచ్చినావె ?
సకలభారంబు వహియింపఁ ♦ జాలినట్టి
ప్రభుకరమ్ములఁ బెట్టునీ ♦ భారమెల్ల.
దృష్టివెస్కకుఁ ద్రిప్పి చిం ♦ తిల్లఁ బోకు.
తాను ముట్టినదీపము ♦ దత్తణమున
నూఁది యార్పును ; నీయాశ ♦ యుద్విలోన
మలిన మది ; దానిచేతుల ♦ వలన నీవు

గీతాంజలి.

గొనకు మేవరమైనను ♦ గొనకు కొనకు.
శుద్ధప్రేమాస్పదుం డైన ♦ శుభుఁ డొసంగు
దానినే స్వీకరింపుము ♦ ధన్యుఁ డగుము.

10

బీద సాదల పతితుల ♦ విడుదులందె
నీదుపాదారవిందముల్ ♦ నిలిచి యుండుఁ ;
గాన నచ్చట నెప్పుడుఁ ♦ గ్రాలుచుండు
నీదుపదపీఠ మెంతయు ♦ నిశ్చలముగ.
బీద సాదల పతితుల ♦ విడుదులందు
నిలిచి యుండెడు నీపాద ♦ నీరజములు
నీకు మ్రొక్కంగ భక్తి యత్నించునాకు
నందరానంతలోతున ♦ నలరు దేవ !
బీద సాదల పతితుల ♦ వెంటవెంటఁ
గంతబొంతలఁ దాలిచి ♦ కరుణతోడ
నరుగుచుండెడునట్టి యో ♦ పరమపురుష !
గరువ మెపుడైన నీకడ ♦ కరుగఁ గలదె ?
సఖులు లేనట్టివారికి ♦ సఖుఁడ వగుచు
బీద సాదల పతితుల ♦ వెంటవెంట
నుండి ప్రేమాస్వరూపివై ♦ యొప్పునిన్నుఁ
జేరఁగారాదు నాథ ! నా ♦ చిత్త మెపుడు.

జపతపంబులు గానముల్ ♦ చాలుఁ జాలు ;
 నన్నితలుపులు మూసి యీ ♦ యాలయమునఁ
 జిమ్మచీకటిగొందిలోఁ ♦ జేరి యిట్టు
 లొంటి నెవ్వని బూజించు ♦ చుంటి విపుడు ?
 తెఱచి కన్నులఁ జూడుము ♦ దేవుఁ డెదుటఁ
 గానవచ్చునొ లేదొ నీ ♦ కన్నులకును.
 గట్టియాభామి దున్నెడు ♦ కాపువాఁడు
 కూలికై త్రోవఁ గంకరఁ ♦ గొట్టువాఁడు
 కష్టపడుచోట నాతఁడు ♦ గలఁడు ; చూడు !
 దుమ్ము తనవస్త్రములమీఁదఁ ♦ గ్రమ్ముచుండ
 నెండవానలలో వారి ♦ దండ నుండు;
 నతనివలె శుభ్రవస్త్రంబు ♦ నవలఁ బెట్టి
 దుమ్ములోనికి నీవును ♦ రమ్ము ! రమ్ము.
 మోక్షమా ? చూడు మద్ది యే ♦ మూలఁ గలదొ
 నాథుఁడునుగూడ సృష్టిబంధమ్మఁ దాను
 బూని యున్నాఁడు సంతోష ♦ పూర్వకముగ ;
 విడక మనలోన బద్ధుడై ♦ వెలసినాఁడు.
 ధూపదీపాదులను బెట్టి ♦ దూరమందు
 వెలుపలికి రమ్ము ధ్యానంబు ♦ వీడి నీవు ;

నలిగినీవస్త్రములు మాయ ♦ నష్ట మేమి ?
 చెమట నుదుటను బట్టంగ ♦ శ్రమ యొనర్చి
 దర్శనముఁజేసి యాతని ♦ దండ నిలుము.

12

ఆచరింపంగ నే బూని ♦ నట్టియాత్ర
 చాల దూరమ్ము ; కాలమ్ము ♦ చాలఁ బట్టుఁ ;
 దొలివెలుగుఁ దేర్పై నెక్కి ♦ త్రోవఁ దీసి
 యుడుగ్రహమ్ములలో జాడ ♦ లునిచియునిచి
 చనితి సకలజగంబు ల్ ♦ వనులఁ బట్టి.
 ఇట్లు నిన్ను సమీపింప ♦ నిచ్చుతోవ
 యెంతయును దీర్ఘ తరమయి ♦ యెసఁగుచుండు.
 సాధుతమశాంతజీవన ♦ సాధనంబు
 దుర్గమంబు దురూహ్యంబు ♦ దుస్సహంబు.
 యాత్రికుఁడు తనవాకిటి ♦ కరుగులోనఁ
 బ్రతిపరకవాటమును దట్ట ♦ వలసి నట్టు
 లంతరాంతరమందిర ♦ మంతమందు
 నరుగ వెలిజగములనెల్లఁ ♦ దిరుగ వలయు.
 కనుల నే మూసి “ ఇదిగొ నీ ” ♦ వనెడులోన
 నెంతయోదూరముగ నత్తు ♦ లేగి వచ్చె.
 “ హా ! యెచట నుంటి వీ ” వను ♦ నట్టిప్రశ్న

యశ్రుతటిసీసహస) మై ♦ యట్టై కరఁగి
 “ఉంటి నే నిదె” యనియెడు ♦ నుత్తరంపు
 వరదయై ముంచె జగములఁ ♦ బ్రళయ మట్లు.

13

పాడఁగా వచ్చినట్టినా ♦ పాట నేను
 నేఁటివఱకును బాడంగ ♦ నేరనైతిఁ;
 దంతు లెగఁదిగఁది)ప్పచుఁ ♦ దంబురకును
 లలిని శ్రుతిఁ గూర్చుటందె కా ♦ లంబు గడచెఁ;
 దరుణ మింకను రాలేదు ♦ తథ్య మరయఁ;
 బొందికగ శబ్దములకూర్పు ♦ పొసఁగలేదు;
 ఆశమాత్రము బాధించు ♦ నాత్మయందు;
 గాలి నిట్టూర్పువిడుచుట ♦ గలిగెఁ గాని
 వేడ్కగా విరిమాత్రము ♦ విచ్చలేదు;
 చేరి యతనిముఖాబ్జ మీ ♦ క్షింపలేదు;
 లీలఁ దత్కంఠనాద మా ♦ లింపలేదు;
 గృహమునకు ముందు వీధిలో ♦ నేగునతని
 కాలస్పడినిమాత్ర) మేవినఁగంటిఁ జెవిని;
 అతఁడు గూర్చుండుటకుఁ దగు ♦ నాసనంబు
 పఱచుటందె గతించె నా ♦ బ్రతు కిదెల్ల.
 గృహములో దీప మింక వె ♦ ల్లింపలేదు;

ఎట్లురమ్మంచుఁ బిలుతుఁ బ్రా ♦ జేళు నీటకుఁ;
గాని యాతని నొకనాఁడు ♦ గలిసికొందు
ననెడుపేరాసతో నేను ♦ మనుచు నుంటిఁ
గలుగలే దింక నే వానిఁ ♦ గలిసికొనుట.

14

నాదుకోర్కులు వేనవేల్ ♦ నాప్రలాప
మెంతయో జాలిఁ గొల్పెడు ♦ నెవని కయినఁ;
గాని కాపాడితివి నన్నుఁ ♦ గఠినమతిని
బ్రార్థనల నెల్ల నీవు ది ♦ రస్కరించి
యిట్టి ప్రబలానుకంపంబు ♦ నెన్నిమాల్లో
నాదుజీవితమునఁ జూపి ♦ నావు నీవు.
అధిప ! యత్యాశచేఁ గల్గు ♦ నార్తినుండి
నన్నుఁ గాపాడి పరమేశ ♦ నాఁడునాట
నడుగకయె నాకు నొసఁగిన ♦ యతులసరళ
వరము లగు మానసమునకుఁ ♦ బ్రాణమునకు
దేహమున కాకసమునకుఁ ♦ దేజమునకు
నెంతయును యోగ్యునిగఁ జేసి ♦ యెసఁగుదీవు.
నాకుఁ బరమావధివి గాన ♦ నాథ ! నిన్నుఁ
గరము మెలఁకువ నొక్కమా ♦ అరయుచుందు;
మెలఁకువను ధక్కి యొకమాటు ♦ మెలఁగుచుందుఁ

గాని నీ వేలొకో దాఁగి ♦ కానరావు.
 తఱచుగా నాదుకోర్కెలఁ ♦ దలఁగఁదోసి
 చపలదుర్బలవాంఛచే ♦ సంభవించు
 నాపదలనుండి రక్షించి ♦ యధిప ! నన్నుఁ
 బూర్ణవిశ్వాసపాత్రుగాఁ ♦ బొదలఁజేసి
 నెమ్మితో నన్నుఁ గరము మ ♦ న్నించినావు.

15

నిన్దుటించిన గీతముల్ ♦ నేర్చి పాడ
 నిచట నున్నాఁడ జగముల ♦ నేలుజేడ !
 భవ్యతర మగునీదివ్య ♦ భవనమందు
 మూల నొకచోటు నాకును ♦ బొలుచుచుండు.
 ఇజ్జగంబున నాకుఁ బ ♦ నేమి లేదు.
 విఫలమై యుండునాదుజీ ♦ వితము గాన
 నిర్విషయగీతములె పాడ ♦ నేర్చియుండు.
 మౌనముగ నిన్నుఁ బరమేశ ! మధ్యరాత్రి
 యనెడునయ్యంధకారాల ♦ యంబునందుఁ
 బూజ సల్పుటకయి గంట ♦ మోగునపుడు
 నీయెదుట నిల్చి పాడఁగా ♦ నెమ్మితోడ
 నాకు నాజ్ఞనొసంగు మ ♦ నాథనాథ !
 భాసురంబుగ నొప్పుపొ ♦ భాతమందు

నందమగుపైఁడివీణియ ♦ యందు శ్రుతిని
హాయిగాఁ గూర్చినప్పుడు ♦ హర్షమునను
నీదుసన్నిధి నొసఁగి మ ♦ స్నింపుమయ్య!

16

అమలసౌభాగ్య జగదుత్స ♦ వమున కేను
బిలువఁబడితిని బరమసం ♦ ప్రీతితోడ;
ధన్య మయ్యెను నాజీవి ♦ తమ్ము నేడు;
కనులపండువుగా నెల్లఁ ♦ గంటిఁ గంటి;
విందుగా వీనులకు నెల్ల ♦ వింటి వింటి;
నొప్పుగా నాదు వాద్యమీ ♦ యుత్సవమున
నెలమి వాయించుపని నాకు ♦ నీయఁబడియె;
శక్తివంచనలేక నే ♦ సలుపఁగంటి;
నెమ్మితో లోపలికిఁ బోయి ♦ నిన్నుఁ జూచి
“ నెమ్మదిగ భక్తితో వంద ♦ నమ్ము సలుపు
సమయమా ” యని యడిగెద ♦ స్వామి నిపుడు.

17

కడకు నాతనికరములఁ ♦ బడఁగ నెంచి
వేచియున్నాడఁ జూడ్యమా ♦ ప్రేమకొఱకు
నేను జేసిన జాగెల్ల ♦ దానికొఱకె

చేయవలసిన పనులను ♦ జేయకుండు
 తప్పిదముఁ జేసి యుంటయు ♦ దానికొఱకె.
 కట్టుదిట్టములను నన్ను ♦ గట్టివేయ
 వచ్చుచున్నారు వారల ♦ వశముగాను
 వేచియున్నాడఁ బూజ్యమా ♦ ప్రేమకొఱకుఁ
 గడకు నాతనికరములఁ ♦ బడఁగ నెంచి.
 మందుఁడా యని నిందింతు ♦ మహిని బ్రజలు
 జనులవాక్యంబు నిజము ని ♦ స్సంశయంబు;
 సంతభేరము లన్నియు ♦ శాంతమొందె
 బనులతొందర గలవారి ♦ పనులు ముగిసెఁ
 బిలిచినన్ బోక నే నున్న ♦ నలిగినారు
 పిలిచి మరలిన వారలు ♦ ప్రీతిఁ దొఱఁగి;
 కడకు నాతనికరములఁ ♦ బడఁగ నెంచి
 వేచియున్నాడఁ బూజ్యమా ♦ ప్రేమకొఱకు.

18

కమ్మకొని పయిబయిని మే ♦ ఘములు వచ్చెఁ
 గడలనెల్లను జీమ్మచీఁకటులు గ్రమ్మె
 నొంటిగా బైటవాకిట ♦ నుంతువేల
 యొంటిగా బైటఁ బ్రేమమా ♦ యుంతు వేల?
 బనులతొందర గలపట్ట ♦ పగటియందుఁ

బ్రజలతోఁ గూడి చక్కగాఁ ♦ బొటుపడితిఁ
 గాని యియ్యెంటిగాఢాంధ ♦ కారవేళ
 యందు నాకున్న దెల్ల నీ♦యాశ యొక్కఁటె.
 వదనకమలముఁ జూపి స♦మ్ముదము నిడక
 ప్రేమమా నీవు నన్ వెలి ♦ వేసితేని
 దీర్ఘమైనట్టి యీవర్ష ♦ దినము నెట్లు
 గడపఁగల్గుదునో నాకుఁ ♦ గానరాదు.
 దూరముగ నాకసంబునఁ ♦ దోఁచుదమము
 నందె నాదృష్టి నంతను ♦ బొందుపఱతు;
 శాంతి సుంతయు లేక సం ♦ చలత నొందు
 వాతమునఁ బడి నామది ♦ వంతఁ దిరుగు.

19

ఈవు మాట్లాడలేనినా ♦ హృదయమందు
 మౌనమును జక్కగా నింపి ♦ దాని నోర్తుఁ
 దలను నోపిక వంచి చు ♦ క్కలనుగూడి
 జాగరంబుండురాతిరి ♦ చంద మంది
 యెంతయును వేచియుండుదు ♦ శాంతముగను;
 వచ్చుఁ దప్పదు నిజముప్ర ♦ భాతవేళ
 చిమ్మచీకటి యంతయుఁ ♦ జెదరిపోవు.
 ఆకసముఁ జీల్చుకొనుచునీ ♦ యమలవాణి

స్వర్ణతటినీసహస్రంబు ♦ పగిది డిగ్గు;
నంత నొక్కొక్కనాగూఁటి ♦ యందు నీదు
కలికిపలుకులు గీతపఁక్షములఁ చాల్చు;
నీవిమలమంజుగీతముల్ ♦ నావనమ్ము
లందుఁ బుష్పాకృతులఁ దాల్చి ♦ యలరఁజొచ్చు.

20

అంబుజాతము వికసించి ♦ నట్టివేళ
నకట! నామది యెచటికో ♦ యరిగియుండె
గానఁ దెలియంగ నై తిని ♦ దాని నేను.
పుష్ప మొకటియు లేకుండె ♦ బుట్టయందు
నైన నప్పువ్వుపై దృష్టి ♦ యరుగదయ్యె;
గాని న న్వేత పలుమాఱు ♦ కలఁపఁజొచ్చె;
నంత మేల్కొంచి కాంచితి ♦ వింతయైన
పరిమళముజాడ దక్షిణ ♦ వాతమందు;
నాపఁగాఁగాని యపరిమి ♦ తాళఁ గొలిపి
మదిని వేధించునప్పరి ♦ మళలవంబు.
నిండుదనమును వెదకుచు ♦ నుండుగ్రీష్మ
ఋతువు తమిఁ బుచ్చు నూపిరి ♦ రీతిఁ దోఁచె;
గాని యిది యింతదగ్గఱ ♦ గ్రాలె ననియు,
మఱియు నిది నాది యనియును ♦ మన్మథమునఁ

దద్దయు గభీరతరమైన ♦ తలమునందుఁ
బూర్ణమాధుర్య మిది పూచి ♦ పొలిచె ననియుఁ
దెలియలేనైతి నప్పడు ♦ తెలియనైతి.

21

ఇడఁగవలయును నేను నా ♦ పడవ నీట;
నూరకే యెట్టులుండుట ♦ యొడ్డుమీఁదఁ?
గటకటా ! యెంతకాలంబుఁ ♦ గడపవలయుఁ?
బూచి చిగిరింపఁగాఁజేసి ♦ పోయె మధువు;
బొత్తిగా నెండిపోయిన ♦ పూలమోచి
వేచియున్నాఁడఁ జూచుచు ♦ వెనుకముందు;
నలలఘోషంబు లెంతయు ♦ నధిక మయ్యె;
జలధితీరపునీడల ♦ సందునుండి
యిలను బటపటఁ బండుటా ♦ కులును రాలె.
శూన్యమం దేమి చూచెదు ♦ చూడ్కి నిలిపి?
అదిగొ ! దూరాన నాతీర ♦ మందునుండి
తేలివచ్చెడుగీతితో ♦ గాలిలోనఁ;
జొచ్చుకొని వచ్చుకంపమున్ ♦ జూడలేవె ?

22

శ్రావణములోని గాఢస ♦ చ్ఛాయలందు

రేయి నిశ్శబ్దమై యుండు ♦ రీతినుండి
 యెల్లకావలివారల ♦ నేమటించి
 యడుగుపై నడుగిడుచు ర ♦ హాస్యముగను
 సంచరించుచు నుందువు ♦ స్వామి ! నీవు.
 పూర్వవాయువుతా నెంత ♦ పూన్కితోడ
 నటచి పిలుచుచునుండిన ♦ సరకుగొనక
 నేటివేకువ మోడిచె ♦ నేత్రములను.
 నీలమును మించునిచ్చలు ♦ మేలుకాంచు
 నాకసముమీఁద దట్టమై ♦ యమరె ముసుఁగు;
 గానములసద్దు నణఁచెను ♦ గాననములు;
 ప్రతిగృహకవాటమును మూయఁ ♦ బడెను; గాని
 నిర్జనంబైనవీధిలో ♦ నీ వొకఁడవె
 పాంథ ! తిరుగుచునున్నావు ♦ భయములేక.
 ఓమదీయైకసన్మిత్ర ! ♦ యోమదీయ
 ప్రియతమప్రాణనాథ ! నా ♦ గృహమునందుఁ
 దెఱవఁబడె నన్నితలుఁపులు ♦ దేవ ! నీవు
 వచ్చి స్వప్నంబుకైవడి ♦ వలదు చనఁగ.

23

ఈ మహావర్షరాత్రిలో ♦ నెలమితోడఁ
 బ్రేమఁ జూపెడుయాత్రకై ♦ వెడలినావె ?

యాశలెల్లను భంగ మై ♦ నట్టిదాని
 వలెను గగనంబు మూల్గు నో ♦ ప్రాణమిత్ర !
 నిద్ర వచ్చుట యెక్కడ ! ♦ నేటిరాత్రి ;
 దీసి తలుపులు పలుమాఱు ♦ దీసి తీసి
 చూచినకొలందిఁ జీకటే ♦ చూడ నయ్యెఁ;
 గానఁబడ దేమియును ముందు ♦ గానఁబడదు.
 ఎద్ది నీమార్గ మద్భుతం ♦ బెచట నుండు?
 నల్లని మషీజలమ్ముల ♦ వెల్లు వట్లు
 తనరు నేనీలవాహినీ ♦ తటమునుండి
 తద్దయును గోపభావంబు ♦ దాల్చి పొల్చి
 నల్లఁబాటిన యేవనాం ♦ తమ్మునుండి
 యేమహాగాఢనీలాధ్వ ♦ సీమనుండి
 వచ్చినాడవు? నాకడ ♦ వచ్చినావు.

24

నిద్రచేఁ గప్పి భూమిని ♦ నెమ్మితోడ
 సంజఁ దూలుచు నుండెడు ♦ సారసంపు
 తేకులను మూయుచుండు లో ♦ కైకనాథ !
 పగలు చనెనేనిఁ బక్షులు ♦ పాడవేని
 గాలి బడలికచేఁ గుంది ♦ కదలదేని
 నాపయినిగూడఁ గప్పుము ♦ నాథ ! యిప్పుడు

గ్రాల ముసుఁగుగ గాఢాంధ ధి కారపటము.
 భోజనపదార్థములు యాత్ర ధి ముగియులోన
 ముగిసియున్నట్టి పుట్టముల్ ధి మిగుల మాసి
 చినిగి యున్నట్టి బడలికఁ ధి జెందినట్టి
 యాత్రికునిలజ్జలేముల ధి నపనయించి
 త్వద్దయారూపరాత్రి యన్ ధి దండ యొసఁగి
 మరల నలరంగఁ జేయుము ధి విరినిబోలె.

25

బడలుటన్ రాత్రి శ్రమలచే ధి గడపకుండ
 నాదువిశ్వాసభరము నీ ధి మీఁదఁ బెట్టి
 హాయిగా నిద్రఁ జెంది న ధి న్నలరనిమ్ము
 నీకటాక్షంబుచే జగ ధి దేకనాథ !
 పూజ్యతర మైనభవదీయ ధి పూజయందు
 శల్పయత్నముతోడినా ధి యలసినట్టి
 యాత్మపురికొల్పకుండ నా ధి కాజ్ఞ నిడుము
 నీకటాక్షంబుచే జగ ధి దేకనాథ !
 పగలు బడలినకనులు ప్రి ధి భాతవేళఁ
 దిరిగి సంతోషభరమునఁ ధి దేజరిలఁగ
 వానిపై రాత్రి యను ధి మూఁత వైతు వీవు
 నీకటాక్షంబుచే జగ ధి దేక నాథ !

26

అతఁడు వేంచేసి నాయొద్ద ♦ నలరుచుండెఁ;
 గాని మూర్ఖత నేను మే ♦ ల్కొంచనయితి.
 ఇంతసాపిష్ఠినిద్రా నా ♦ కేలఁ బట్టె ;
 నెంతదౌర్భాగ్యవంతుఁడ ! ♦ నెంతజెడుఁడ !
 స్వామి దయచేసె రాత్రి ని ♦ శ్శబ్దవేళఁ ;
 జేతులను వీణ యెంతయుఁ ♦ జెలఁగు చుండె ;
 వరమనోహరతన్మృదు ♦ ధ్వనులచేతఁ
 బ్రతిరవము లీనఁజొచ్చెనా ♦ స్వప్నములను.
 ఏల నశియించె నారాత్ను ♦ లివ్విధమున ?
 నెవనియూపిరి నానిద్రా ♦ నెలమినంటు
 సతనిదృష్టికి నే నిట్టు ♦ లనవరతముఁ
 దప్పిపోవుట యేలొక్కో ♦ చెప్పఁ జాల.

27

దీపమా ? యేడ నున్నది ? ♦ దీపమేడ ?
 దానివెలిగించు మండు నా ♦ శానలంబె !
 జ్వాలయే లేదు దీపంబు ♦ వలన నేమి ?
 హృదయమా ! నీధుగతియెల్ల ♦ నింతయేని
 మృత్యువే దీనికంటెను ♦ మేలు నీకు.

నీతలుపుఁ గష్టదేవత ♦ నిలిచి తట్టె ;
 స్వామి మేల్కొంచి సంకేత ♦ సదనమునకుఁ
 జిమ్మచీకటి రాత్రిలో ♦ రమ్మటంచుఁ
 బుచ్చునందేశమును నీకుఁ ♦ దెచ్చెనదిగొ !
 ఆకసంబున మేఘంబు ♦ లట్టె క్రమిత్త
 యెడ తెరపిలేక ధారగా ♦ వృష్టి గురిసె ;
 నేదియో నన్నుఁ బురికొల్పె ♦ నెఱుఁగ లేను;
 దీనియర్థం బదేమియో ♦ దెలియఁ జాల
 నిముసమున మించి మెఱపు నా ♦ నేత్రదృష్టి
 గాఢతమ మైనతమములో ♦ గాడఁ ద్రోసె.
 రాత్రి చేసెడిగానమ్ము ♦ రమ్మటంచుఁ
 బిలుచు ; నాదారి నామది ♦ వెదకు చుండె
 దీపమా ? యేడ నున్నది ♦ దీప మేడ ?
 దానివెలిఁగించుమండు నా ♦ శానలంబె !
 ఉఱుముచున్నది; జోరని ♦ యోరుగాలి
 విసరికొనిపోవు చున్నది ♦ వింటి యందు;
 రాత్రియున్నది నల్లని ♦ తాతిరీతిఁ;
 గడవకుండును గాక నా ♦ కాలమెల్ల
 గాఢమైనట్టి యీయంధ ♦ కారమందె.
 ప్రేమ యనుదివ్వె నీదుజీ ♦ వితముచేత
 జాగుచేయక వెల్గించి ♦ బాగుపడుము.

28

తెగకయున్నవి వలయురుల్ ; ♦ ద్రేంపఁ గడఁగ
 నెంతయును నొప్పిగలుగు నా ♦ హృదయమునకు
 నేను వలచినదంతయు ♦ స్వేచ్ఛయొకటె ;
 కానిసిగ్గుచున్నది ♦ దానిఁగోర
 నాకుఁ దెలియును నీవు ర ♦ త్నాలగనివి ;
 నే నెఱుంగుదు నిన్ను స ♦ నిత్రమంచుఁ ;
 గాని నాగదిలో నిండి ♦ క్రాలుచుండు
 వట్టియాడంబరంబులఁ ♦ భారవైవ
 హృదయ మొప్పక యున్నది ♦ యించుకైన ;
 తొడిగి యున్నట్టిపుట్టమ్ము ♦ దుమ్ము వమ్ము.
 ఎంతయిష్టమ్ము లేకున్న ♦ నెలమితోడ
 విడువలేకుండ దానినే ♦ తొడుగు చుందుఁ ;
 దప్పు లొప్పులుఁ గల వెన్నో ♦ చెప్పజాలఁ ;
 దెలుపఁ గూడని వెన్నియో ♦ గలవు చాల ;
 నైన నామంచికై నిన్ను ♦ నడుగ వచ్చి
 యెంతువో విన్నపం బని ♦ యెదఁ జలింతు

29

నే నిడిననాదునామంబు ♦ లోనివాఁడు

గీతాంజలి.

గుందుచున్నాఁడు చింత ని ♦ గ్గాందిలోనఁ;
 జుట్టు నీగోడఁ గట్టగాఁ ♦ జొచ్చినాఁడఁ;
 బెరిగి యిది నాఁడునాఁటికి ♦ వింటినంట
 మన్నిజస్థితి తచ్చాయ ♦ మఱుగు నడియె.
 గర్వపడుచుందు నీగోడఁ ♦ గాంచి కాంచి;
 కన్న మేదియు దీనిలోఁ ♦ గలుగకుండఁ
 బొందుగా మట్టితోఁ బూతఁ ♦ బూయుచుందు ;
 నింత మెలఁకువఁ బనిచేసి ♦ యంతమందు
 మన్నిజస్థితి నే నేను ♦ మఱచిపోదు.

30

నాదుసంకేతమునకు నే ♦ మోద మొప్ప
 నొంటిగా బైలుదేరితి ♦ నొంటిగానె;
 కాని చీకటిలో నాకు ♦ గాఁన బడక
 వెంటనంటెను మెల్లఁగా ♦ వీడెవండొ.
 తప్పుకొనుటకు నటునిటుఁ ♦ దలఁగు చుందుఁ;
 గాని తప్పించుకొననైతి ♦ వీనినుండి.
 దుమ్ము రేపును వీడు దం ♦ భమ్ము లాడి;
 వానికేకను నాప్రతి ♦ వాక్యమందుఁ
 గూర్చుచుందును దాను సం ♦ కోచపడక;
 నాథ ! వీడెవ్వఁడో కాదు ♦ నాయహమ్ము.

ఆతఁడెంతయు సిగ్గు లే ♦ నట్టివాఁడు.
 అతనితోఁగూడి నీద్వార ♦ మందుఁ జేర
 నాకు సిగ్గుగుచుండు న ♦ నాథనాథ !

31

“ బద్ధుఁడా నీకు నెవనిచే ♦ బంధసంబు
 గలిగెనో నాకుఁ జెప్పంగఁ ♦ గలనె ? ” యనినఁ
 “ బ్రభువుచే ” నని బద్ధుండు ♦ పలికెనిట్లు ;
 “ శక్తి సంపదలందు నీ ♦ జగతిలోన
 నందఱిని మించఁగల నని ♦ యాత్మ నెంచి
 యధిపునకుఁ జెల్లవలసిన ♦ యర్థమెల్లఁ
 గూర్చి యుంచితి నాస్వంత ♦ కోశమందుఁ;
 బ్రభువునకు సిద్ధపఱచిన ♦ పాన్పుమీఁద
 నిద్రపోయితిఁ బన్నుండి ♦ నిలువలేక ;
 కానిమేల్కొని మద్దనా ♦ గారమందె
 యిట్లు బద్ధుండ నైయుంట ♦ నేను గంటి.”
 “ ఇట్లు తెగనట్టినంకిలి ♦ నెవడు నేనె
 బద్ధుఁడా ! చెప్పవే ” యని ప్రశ్న నేయ
 నొసఁగె నాతఁడు మరల నీ ♦ యుత్తరంబు
 “ ఎంతయో శ్రద్ధతోడ నీ ♦ శృంఖలంబు
 నేనె కావించుకొంటి వే ♦ తెవరు గాదు ;

జగము నాగెల్వఁగూడని ♦ శక్తి కొద్దు;
 నేను నిరుపద్రవస్వేచ్ఛ ♦ నెగడుచుందు;
 నంచు రాత్రింబగళ్లు నే ♦ నన్నికడను
 గట్టపడి కాచి కఠినంబు ♦ గాఁగఁ గొట్టి
 చేసితిని దీని నెంతయు ♦ సిద్ధముగను;
 గొలుకులన్నియు దృఢముగాఁ ♦ గూర్పఁ బడియె
 గాని చిక్కించుకొని నన్నె ♦ కరము నొక్కె..”

32

ఈజగతిలోనఁ బ్రేమించు ♦ హితులు నన్నుఁ
 బట్టి బంధింతు రెంతయు ♦ భద్రముగను.
 స్వేచ్ఛ న న్నుంచునట్టినీ ♦ ప్రేమ మరయ
 నంత కఠికంబు వేరు నై ♦ యలరుచుండు.
 మఱియు వారిని నే నంచు ♦ వెఱచి నన్ను
 నొక్కపుడుఁగూడ నొంటిగా ♦ నుండనీరు.
 ఎన్నిదినములు గడచిన ♦ నేమి చెపుదు
 నొక్కమా టైనఁ గనపడ ♦ కుందు వీవు.
 ఎలమి నాప్రార్థనల నిన్నుఁ ♦ బిలువ కున్నఁ
 బ్రీతితో నిన్ను హృదయానఁ ♦ బెట్టి కున్న
 వేచు నీప్రేమ మెపుడు నా ♦ ప్రేమకొఱకె.

33

పగలు కొందఱు వచ్చి నా ♦ భవనమునకు
 “నిచట నొకచిన్నగది యిచ్చి ♦ తేని మేము
 సాయపడి దేవపూజలో ♦ స్వామి దైవ
 వరప్రసాదంబునందు మా ♦ వంతుఁ గొందు”
 మంచు నొకమూల సాధువు ♦ లట్టులుండి
 రాత్రి చీకటిలోనఁ బ ♦ విత్త్రమైన
 గుడిఁ బ్రవేశించి యల్లరిఁ ♦ గడు నొనర్చి
 స్వామిసన్నిధిలోనిప్ర♦సాద మెల్ల
 నతిమలినఘోరభూరిదు ♦ రాశచేత
 నాఁచికొని రేమి చెప్పుదు ♦ నాచరిత్ర ?

34

“నాదుసర్వస్వమా!” యంచు ♦ నాథ ! నిన్నుఁ
 బిలువఁగాఁ గల్గి నాలోన ♦ మెలఁగుచుండు
 నంశమే సర్వదా నిల్చి ♦ యలరుఁ గాత !
 అన్నిటను నిన్నె పొందుచు ♦ నన్నికడల
 నిన్నె చూచుచు నాప్రేమ ♦ నిరత మొసఁగి
 కొలుచునాలోనియంశమే ♦ నిలుచుఁగాత !
 ప్రభువ ! నిను దాఁప కెప్పుడుఁ ♦ బ్రకటపఱచి

గీతాంజలి.

పొలుచునాలోనియంశమే ♦ నిలుచుఁ గాత !

భవదుదారేచ్ఛలో నను ♦ బదుఁ జేసి

జీవితంబున నీకోర్కీ ♦ చెల్లఁ జేసి

నీదుప్రేమానుబంధమ్ము ♦ నెగడఁ జేయ

వెలుఁగు మద్భంధనాంశమే ♦ నిలుచుఁ గాత !

35

ఉన్నతశిర్షంబు నిర్భయ ♦ యుతమనంబు

నుచితవిద్యాప్రదానమ ♦ హోదయంబు

క్షుద్రకుచితగృహచ్ఛిద్ర ♦ కుడ్యజాత

విభజనవిహీనలోకంబు ♦ శుభకరంబు

సత్యగంభీరదేశసం ♦ జనితపూత

వాక్యసముదాయశోభిత ♦ వై భవంబు

పూర్ణతను బొందఁగా నెంచి ♦ భుజము లెత్తి

వృద్ధిఁ గాంచెడువివిధప ♦ రిశ్రమంబు

సారహీనదురాచార ♦ వార మనెడు

నూషరక్షేత్రములఁ బార ♦ కుండునట్టి

సదమలవివేకపూరసం ♦ చారణంబు

జ్ఞానయత్నంబు లానాఁడు ♦ నాఁటి కలరు

పగిది నీచేత నడుపంగఁ ♦ బడు మనంబు

చారుసత్యస్వతంత్రభూ ♦ స్వర్గమరయ;

జనక ! నాదేశజనులు ద ♦ త్వర్గమునకు
మేలుకొందురు గాక ! నీ ♦ మూలకముగ.

36

భావమునఁ బాదుకొన్నట్టి ♦ పాపములను
మూలనిచ్చేదముగఁ గొట్టి ♦ మోదమిడుము.
ప్రభువతంసమ ! యిదియ నా ♦ పార్థసమ్మ.
లీల సుఖదుఃఖముల నోర్వఁ ♦ జాలునట్లు
కూర్మితో దయసేయుము ♦ గొప్పబలము.
బీదసాదల నెన్నఁడు వీడనట్లు
లోర్చి గర్వాంధునకు నొగ్గ ♦ కుండునట్లు
కూర్మితో దయసేయుము ♦ గొప్పబలము.
తుచ్చసంసారవిషయాళిఁ ♦ దూలకుండ
మనసు ఘనమార్గమునఁ బెట్టి ♦ మనెడునట్లు
కూర్మితో దయసేయుము ♦ గొప్పబలము.
స్వామి ! సంపూర్ణమైనట్టి ♦ ప్రేమతోడ
బలము నర్పించి నీయిచ్చ ♦ సలుపునట్లు
కూర్మితో దయసేయుము ♦ గొప్పబలము.

37

శక్తి తుద ముట్టె ; నాయాత్ర ♦ సాగ దింక

మూయఁబడెఁ దోవ ; సామగ్రి యుగిసి పోయెఁ;
 గొనకు నెందేనిఁ దలఁ దాఁచు యొనఁగవలసె ;
 నంచు మదిలోన నేను ద యలంచు చుంటిఁ ;
 గాని నీయిచ్చ కవధి నాలోనఁ గలదె ?
 ప్రాతమాటలు నోటిలోఁ పల నశింప
 స్వాంతమందుండి నవగీత యచయము వెడలు.
 ప్రాతపథములు దప్పిన యభవ్యముగను
 గ్రోత దేశంబు వింతలఁ గూడి తోచు.

38

“ నేను వలచిన దంతయు యనినై నినై ”
 యనెడుమాటల నాహృద యంబు సతము
 నిండుఁదమితోడ వల్లించు యండుఁ గాత !
 విడక రేయుంబవల్లును వెంట నంటి
 నన్నుఁ బెడత్రోవలను బెట్టు యున్నయాశ
 లెల్ల మిథ్యలె కాని మ రేమి గావు.
 వెల్తురునకై న ప్రార్థన వెలికి నిడక
 రేయి చీకటిలో దాఁచు రీతి యందు
 నేనువలచినదంతయు యనినై యనెడు
 మోత విస్తృతమతిలోన యమోగుచుండు.
 శాంతమును నెంతగొట్టిన యశాంతమందె

శాంతమును రోయుచండవ ♦ స్వంబుఁబోలె
దేవ ! నీప్రేమ కే నెంతఁ ♦ దిరుగఁ బడిన
“ నేను వలచిన దంతయు ♦ నిన్నెనిన్నె ”
యనెడుమాటలె నాలోన ♦ నలరుచుండు.

39

చిత్త మిది గట్టిపారి శు ♦ స్కించినపుడు
వరదయావృష్టితోఁ గూడి ♦ తరలి రమ్మ.
జీవకళ జీవితములోనఁ ♦ జెడినయపుడు
విమలగానామృతం బొల్క ♦ వెడలి రమ్మ.
బాహ్యశబ్దంబు చెవిలోనఁ ♦ బడకయుండ
నెల్లకడలను దుములంబు ♦ లెచ్చినపుడు
శాంతివిశ్రాంతిలను గూడి ♦ సౌమ్యమూర్తి !
వడివడిగ నాదుమదిపయి ♦ వ్రాల రమ్మ.
తుచ్ఛహృదయమ్ము దైన్యంబుతోడ నొక్క
మూలఁ దలవంచి కూర్చుండు ♦ కాలమందు
దేవదేవేంద్ర ! తలుపులు ♦ దెఱచివైచి
రమ్మ రాజ్యాభిషిక్తన ♦ మ్రాట్టుభంగి.
మాయతో నాస మదికన్ను ♦ మూయునపుడు
నిర్మలాతులభూరిని ♦ ర్నిద్రితేజ !
మెఱుము లుఱుములతో రమ్మ ♦ మేఘమట్లు.

స్వామి! శుష్కించినట్టి నా ♦ స్వాంతమందు
 నెంతయోకాలము గలించె ♦ వృష్టిలేక.
 యంబరం బంబరము లేని ♦ యట్లు లుండి
 యతిభయావహ మైనయా ♦ కృతిని చాల్చె;
 నంబుదముమీఁదివలిపొర ♦ మైన లేదు.
 శాంతవృష్టికి నై ననూ ♦ చనయే లేదు.
 శిష్టమోహన ! నీకు న ♦ భీష్టమేని
 మృత్యుభీకరచండపా ♦ వృష్టిఁ బంపి
 మెఱపుదెబ్బలచేతను ♦ మింటి నెల్లఁ
 దత్తరిలునట్లు చేయుము ♦ తక్షణంబ.
 దారుణనిరాశతోడిమ ♦ త్స్వాంతమందుఁ
 దిన్నగాఁ జేరి కాల్చునీ ♦ దీక్షమైన
 యుష్ణము మరల్పు మోనాథ ! యోర్వలేను.
 కోపమును దండి ! మదిలోనఁ ♦ గొన్ననాఁటి
 కంటఁ దడిఁగొన్న తల్లివోల్ ♦ గ్రాలుచుండు
 త్వద్దయాభాముఁ బైనుండి ♦ వ్రాలనిమ్ము.

ఏడనిల్చితి ? వోప్రియ ! ♦ నీడఁజూఁగి ;

వారి వెస్కను గన్నులఁ ♦ బడకయుండ
 దుమ్ము గ్రమ్మినతోవలోఁ ♦ దోసికొనుచుఁ
 జనుచునున్నారు దాఁటి నిన్ ♦ సరకు గొనక ;
 పూజసామగ్రి ముందటఁ ♦ బొందుపఱచి
 వేచి బడలితి నెంతయో ♦ వేళనుండి ;
 వచ్చిపోయెడువారు పు ♦ ష్పములయందు
 నొక్కటొక్కటె కొనిపోవు ♦ చుండి రిదిగో !
 బుట్ట వట్టిది గావచ్చెఁ ♦ బూలు ముగిసి ;
 కడచెఁ బూర్వాపరాష్టాముల్ ; ♦ పొడమె నంజ
 నిద్ర కనులకు రాఁ జొచ్చె ♦ నీడ నుంట ;
 గృహములకు నేగువార లీ ♦ క్షించి నన్నుఁ
 జేరి నవ్వుచు ముంచిరి ♦ సిగ్గులోన.
 బిచ్చ మెత్తెడుకన్నియ ♦ విధము దోఁపఁ
 గొంగు మోమునఁ గూరిచి ♦ కూరుచుంటి ;
 “ నేమిగోరెద ? ” వని నన్ను ♦ నెవ రడిగినఁ
 గన్నులను వాఁచి క్రిందికి ♦ మిన్న కుంటి ;
 నీకొఱకు వేచి యున్నాను ♦ నే నటంచు
 వచ్చుటకు మాట నీవు నా ♦ కిచ్చి తంచుఁ
 జేరి యడిగినవారితోఁ ♦ జెప్ప నగునె ?
 తుచ్చ మగుదీనిఁ గాన్కగాఁ ♦ దెచ్చితి నని
 యెట్లు తెల్పుదు నాకు సి ♦ క్గేని గాదె ?

గీతాంజలి.

పొంగుదును దీనికయి యంత ♦ రంగమందె.
 గడ్డిపైఁ గూరుచుండి యా ♦ కనముఁ జూచి
 నీవు దేవ ! తటాలున ♦ నింగినుండి
 భవ్యతరముగ దిగెడువై ♦ భవముఁ గూర్చి
 కలవరించుచు నుంటి ని ♦ క్కరణి నేను.
 ఒక్కమారు తళుక్కని ♦ లెక్కలేని
 దీపకోటులు వెల్గె దే ♦ దీప్యముగను.
 నీరథస్వర్ణ కేతన ♦ నిచయ మెల్ల
 నిగనిగల నీని పటపట ♦ నింగి నాడె.
 దేవ ! నను దుమ్ములోనుండి ♦ లేవ నెత్తి
 వేసవిని గాలిఁ మాలుతీ ♦ వియవితాస
 గర్వలజ్జాభరంబులఁ ♦ గడువడంకు
 చింపిగుడ్డల నిబ్బీద ♦ చిన్నదానిఁ
 బ్రీతి నీప్రక్కఁ గూర్చుండఁ ♦ బెట్టికొనఁగ
 నీవు పీఠంబు డిగ్గి వేం ♦ చేయఁజూడ
 విరుగడల దారిపొడుగున ♦ నెల్లజనులు
 నివ్వెటను నోరు దెలుచుచు ♦ నిల్వఁ బడిరి.
 కాని యెంతయొకాలంబు ♦ గడచి పోయె ;
 వింతవటకును వేచిన ♦ యీచెవులకు
 నీరథరథాంగనినదంబు ♦ చేర రాదు.
 తనుల మిఱుమిట్లు ♦ గొలిపెడి ♦ కాంతితోడి

వై భవమ్ములు కలకల ♦ స్వనము లొప్ప
 నెన్నియోయుత్సవము లిట్టు ♦ లేగుచుండ
 వీనివెనుకను నీడలో ♦ మానముగను
 నిలిచి యుండెడువాఁడవు ♦ నీవె కావె ?
 వ్యర్థ మగునాసతో వేచి ♦ వంతఁ గుంది
 యిట్లు కృశియింపవలసిన ♦ దేనె కాదె ?

42

ఏను నీవును మాత్రమే ♦ యెక్కి పడవ
 యాత్ర వెడలంగ వలయు ; న ♦ య్యాత్రయందు
 దేశ మేనియు మఱియు ను ♦ ద్దేశమేని
 నుండ దనియును జగతిలో ♦ నొక్కనికిని
 దెలియఁ గూడనియట్టి యా ♦ దేశమనియు
 వేకువను నొక్క గుసగుస ♦ వినఁగ వచ్చె.
 పారమేలేని యహ్మహా ♦ వార్ధియందు
 నాథ ! సడిలేక వినెడునీ ♦ నవ్వుచేత
 వివిధమధురస్వరములచే ♦ వింతగాను
 శబ్దబంధములను వీడి ♦ సరళముగను
 దరఁగ లట్టులు మద్గీత ♦ తతులు పొంగు.
 తరుణ ఖింకను రాల్లేదె ♦ తరలుటకును ?
 సలుపవలసిన కార్యముల్ ♦ గలవె యింక ?

గీతాంజలి.

అదిగో ! తీరంబుపై సంజ ♦ యావహించెఁ;
 గనువెలుతు రుండఁగానె యా ♦ కడలిపులుఁగు
 తెలమిఁ దమతమగూఁడుల ♦ కెగసి వచ్చె.
 ఎపుడు విత్తురు గొలుసుల ? ♦ నెపుడు పడవ
 సంజయందలి కడపటి ♦ చాయ వోలెఁ
 గానరాకుండ రాత్రిలోఁ ♦ గలసి పోవు ?
 నెవఁడు చెప్పంగఁ గలఁడిది ♦ యెవని కెఱుక ?

43

స్వామి ! నే నీకు సంసిద్ధ ♦ పడనినాఁడు
 పిలువఁ బడకుండ నాకును ♦ బెలియకుండ
 నొక్కసామాన్యకరణి నా ♦ యుల్లమందు.
 నెమ్మదిగఁ జొచ్చి నాజీవి ♦ తమ్ము లోని
 స్థిరముగా మది నిల్వని ♦ చిన్నిచిన్ని
 యెన్నియోయంశములమీఁద ♦ నీశ ! నీదు,
 “ నితై ” మౌముద్రఁ జక్కగా ♦ నొత్తి నావు.
 లీల దీపంబు నేను వెల్లింప నేఁడు
 కాంతిపడి వానిమీఁద నీ ♦ సంతకంబు
 స్పష్టముగఁ దోఁచె సవియెల్ల ♦ బాల్యమందుఁ
 గాంచి మఱచినసుఖదుఃఖ ♦ గణముతోడఁ
 జేరి దుమ్మున నటునిటుఁ ♦ జెదరియుండె.

శై శవంబున దుమ్ములో ♦ సలిపినట్టి
 క్రీడలనుగూడ నేవతోఁ ♦ జూడ వీవు.
 తార లీనెడునిప్పుతి ♦ ధ్వనులుఁ గూడ
 నాటగది నాఁడు నేవిన్న ♦ యడుగుసడులె.

44

విడువకుండఁగ వెలుతురు ♦ వెంట నంటి
 తలుము నీడను వేసంగి ♦ దారిఁ బట్టి
 వచ్చు చుండెడువర్షమున్ ♦ వాంఛతోడ
 వీధివెంబడిఁ గూర్చుండి ♦ వేచి యిట్లు
 కాంచు తెంతయు మోదమ్ము ♦ నించు మదికి.
 కాంచి యెఱుఁగనియంతరి ♦ క్షములనుండి
 దూత లరుదెంచి శుభవార్తా ♦ తోడ నాకు
 స్వాగత మొసంగి తమదారిఁ ♦ జనిరి వేగ.
 అంతరంగము లోలోన ♦ నలరఁ దొడఁగె.
 మధుర మగునూర్పుతో వీఁచె ♦ మారుతంబు.
 ప్రొద్దు వొడిచినదాదిగాఁ ♦ బొద్దు గుంకు
 దనుకఁ గూర్చుందు వాకిటఁ ♦ దలఁగ కుండ;
 నున్న దున్నట్లుగా వచ్చు ♦ నెన్నఁడేని
 శుభసమయ మేను దప్పక ♦ చూతు నంచు
 నెమ్మది నెఱింగి యున్నాను ♦ నిశ్చయముగ.

గీతాంజలి.

ఇంతలోపల నిచట నే ♦ కాంతమందుఁ
బరమసంతోషమునఁ బాటఁ ♦ బాడుచుందు.
గాలియునుగూడ నాశాసు ♦ గంధ మంది
పొలయుచున్నది యెంతయు ♦ ముదము నింపి.

45

ఆలకించితె నడిలేని ♦ యతనినడక?
వచ్చు వచ్చును సతతంబు ♦ వచ్చుచుండుఁ
బగలు పగలును రే రేయి ♦ యుగము యుగముః
నిమిషనిమిషము నాతఁడు ♦ నిలువకుండ
వచ్చు వచ్చును సతతంబు ♦ వచ్చుచుండు.
వివిధరీతుల నామనో ♦ వృత్తులందుఁ
బాట లెన్నియొ నానాటఁ ♦ బొడి యుంటి;
వానిపదజాల మంతయు ♦ వ్యక్తపటచు
వచ్చు వచ్చును సతతంబు ♦ వచ్చు నంచు.
చారుపరిమళముల వెదఁ ♦ జల్లి చల్లి
వఱల్నుచైత్రంబులో వన ♦ పథము వట్టి
వచ్చు వచ్చును సతతంబు ♦ వచ్చుచుండు.
ధాత్రిఁ దమి ముంచునవ్వర్ష ♦ రాత్రులందు
నుఱుము మేఘరథం బెక్కి ♦ తఱలివచ్చు
వచ్చు వచ్చును సతతంబు ♦ వచ్చుచుండు.

చింతఁ జిక్కినచిత్తమున్ ♦ జేరి యొ
 తద్దయును శాంతి నిడునవి ♦ తత్పదములె.
 పైఁడిజిగినంటి సంతోష ♦ భావమునకుఁ
 దశతశలఁ గూర్చునవి కూడఁ ♦ దత్పదములె.

46

ఎంతకాలంబునుండి న ♦ న్నెలమిఁ జేర
 నెడ తెగక వచ్చుచున్నావొ ♦ యెఱుఁగ నేను ;
 రవికిఁ జుక్కులకేని ని ♦ రంతరంబు
 నిన్ను నానుండి దాఁపగా ♦ నెన్నఁడేని
 శక్తి గలుగంగఁజాలునే ♦ స్వామి! చెపుమ.
 మాపు తేపును నెన్నియో ♦ మార్లు నాకు
 వినఁబడియె నీదుకాల్పడి ♦ వినఁగఁబడియె;
 వచ్చి నీదూత నామదిఁ ♦ జొచ్చి నన్ను
 గోప్యముగఁ బిల్చి పోయెను ♦ గూర్మితోడ.
 ఏమొకోకాని నేఁడు నా ♦ కెపుడులేని
 యతిశయం బైనయత్సాహ ♦ మంకురించె;
 మించి హర్షంబు మదిని గ ♦ లంచి పాటెఁ ;
 బని ముగించెడుతటి వచ్చె ♦ ననఁగఁ దోఁచె.
 సన్నిధిని దెల్పుపరిమళ ♦ సారలవము
 ఘ్రాణపర్వముగా సోఁకె ♦ గాలిఁ గలసి.

అతనికై వేచి యుంటి ని ♦ రర్థకముగ;
 రాత్రి కొసముట్టవచ్చెను ♦ రాఁడు రాఁడు;
 బడలి నిద్రించినపుడు నా ♦ బసకు నతఁడు
 వచ్చునొ హఠాత్తుగాను బ్ర ♦ భాతవేళ
 నంచు నాచిత్తమందు భ ♦ యంబు వొడమె.
 దారి తెఱపుఁడు; తెఱపుఁడు ♦ తలుపు లెల్ల;
 నతని నాటంకపఱుపకుఁ ♦ డాపులార !
 అతనికాల్పడి నను లేప ♦ దయ్యేనేని
 లేప యత్నింపకుఁడు; మీరు ♦ లేపకుండు.
 కలకలము సేయుపక్షుల ♦ వలనఁ గాని
 సుప్రభాతోత్సవంబునఁ ♦ జూఱలాడు
 గాలిచేఁ గాని మేల్కొనఁ ♦ గాదు నాకు.
 నాథుఁ డొకవేళ నున్నడు ♦ న్నట్లు వచ్చి
 యాలయముఁ జేరెనేనియు ♦ హాయిగాను
 నిద్ర పోనిండు; పోనిండు ♦ నిద్ర నన్ను.
 అతఁడు ముట్టినఁ జాలు నే ♦ సంతరింతు
 ననెడువెలలేనినిద్ర నా ♦ హాయినిద్ర!
 నిదుర చీకటిలోనుండి ♦ పొదలి వచ్చు
 స్వప్నగతి నిల్వ నతఁడు నా ♦ సమ్మతిమున

నతనిచిఱునవ్వుకాంతిచే ♦ నట్టె విచ్చు
 మన్నిమిలితనేత్రాల ♦ కున్నెసాటి ?
 కాంతు లన్నిటిలోఁ దొలి ♦ కాంతివలెను
 రూపులన్నిటిలోఁ దొలి ♦ రూపువలెను
 నతఁడు దృష్టికిఁగోచర ♦ మగునుగాత!
 తెలివి నొందిననాయాత్మ ♦ తొలిసుకంబు
 నతనికడకంటిచూపుచే ♦ నందుఁగాత!
 కాంచి నను నేను నాతని ♦ గాంతుఁగాత!

48

శాంతముగనున్నప్రాభాత ♦ సమయవార్ధి
 చారురుతములచేత సం ♦ చలన మొండె.
 త్రోవకడఁ బూలు వికసించి ♦ తొంగలించె;
 స్వర్ణసంపద మేఘాల ♦ సందులందు
 సిరులఁ జల్లుచు విరివిగాఁ ♦ జెదరి యుండె.
 దేని లక్ష్మంబుసేయక ♦ ధీరులట్లు
 తొరతొరగఁ బోవుచుంటిమి ♦ త్రోవఁబట్టి
 పాటలు విలాసముగ మేము ♦ పాడలేదు;
 ఆటలునుగూడ నెవ్వయు ♦ నాడలేదు;
 బేరములకయి గ్రామముల్ ♦ చేరలేదు;
 నోటిలోనుండి యొకపై న ♦ మాట లేదు;

గీతాంజలి.

ఎవ్వఁ డొకసారి యైనను ♦ నవ్వలేదు;
 నేలఁ జూచుచు నెక్కడ ♦ నిలువలేదు.
 వేళ గడచినకొలఁదిని ♦ వేగ మెచ్చ
 నడుచుచుంటిమి మార్గంబు ♦ గడచుచుండె;
 గగనమణి నింగినడుమను ♦ గ్రాలఁజొచ్చెఁ;
 బావురమ్ములు నీడలో ♦ పలను మూలై.
 మట్టమధ్యాహ్నమంధలి ♦ మండుగాలి
 నెండుటాకులు సుడిగొని ♦ నృత్యమాడె.
 మట్టిక్రీసీడ గొల్లఁడు ♦ గుట్టువెట్టి
 కలవరించుచు నిద్రించెఁ ♦ గాల్లు చాపి;
 నీటియొడ్డునఁ గూర్చుండి ♦ నేనుఁగూడ
 బడలియుండినయంగముల్ ♦ పచ్చగడ్డి
 మీఁదఁ జాపితిఁ గొంచెము ♦ సేదదీరఁ;
 దుచ్చముగఁ జూచి నవ్విరి ♦ తోడివారు;
 తరలిపోయిరి యెత్తిన ♦ తలలతోడఁ;
 దిరిగి చూడక నిలువక ♦ తెన్నువట్టి
 కొసకు దూరాన నీలంపు ♦ మసకలోసఁ
 గలసిపోయిరి కనులకుఁ ♦ గానరాక;
 ఎన్నియొ బయళ్ల, గుట్టల ♦ నెక్కిదాఁటి
 చనుచునుండిరి దూరదే ♦ శములఁ గడచి.
 అంతమెఱుఁగనిమార్గమ్ము ♦ సంది చన్న

ధీరవరులార ! మాన్యులు ♦ మీరెసుండు.
 వెక్కిరింతలు చీవాట్లు ♦ పెక్కుమార్లు
 లేపయత్నింప లక్ష్యంబు ♦ లేకయుంటి.
 హర్షగర్భితగాఢదై ♦ న్యంబునందు
 మందమోదాంకురచ్ఛాయ♦యందుఁ బడితి;
 నింక లేవనటంచు నే ♦ నెంచుచుంటి.
 కొనల రవికాంతి ప్రసరించు ♦ కొత్త తమము
 లోనివిశ్రాంతి నాహృద ♦ యానఁ బర్వె;
 యాత్రవిషయంబె మఱచితి ♦ నాత్మలోన;
 నీడఁబోలినమాయలో ♦ నెగడుచుండు
 వింతలకు గానములకు నా ♦ స్వాంత మెల్లఁ
 బెట్టివై చితి నూరక ♦ పెనగకుండ.
 కట్టకడపట మేల్కొంచి ♦ కనులు దెఱవ
 నీవు ననుఁ జేరి యిట్లు నా ♦ నిద్ర నెల్ల
 స్మేరపూరంబుచే ముంచు ♦ చెలువుఁ గంటి.
 దీర్ఘమును దుర్గమంబు నీ ♦ దివ్యపథము;
 నిన్నుఁ బొందంగసాధ్యమై ♦ యున్నెయంచు
 నెంత వెఱచితి నేనుబ్రా♦ణేశ మదిని!

నీదుసింహాసనము డిగ్గి ♦ నెమ్మిత్తోడ

నాకుటీరమువాకిట ♦ నాథ ! నీవు
 వచ్చి నిలిచితి వేమన ♦ వచ్చుఁ బ్రేమ !
 చేరి యొకమూల గానంబు ♦ సేయుచుంటి;
 నొంటిగా నేను బరులకుఁ ♦ గంటఁబడక
 యీమధురగీతి చెవిసోఁక ♦ నెలమితోడ
 నాకుటీరమువాకిట ♦ నాథ ! నీవు
 వచ్చి నిలిచితి వేమన ♦ వచ్చుఁ బ్రేమ !
 గానమున జాణలెందతో ♦ గలరు; నీదు
 భవనమునఁ బాట లెప్పుడుఁ ♦ బాడుచుందుఁ.
 ఎఱిఁగి యెఱుఁగక పాడిన ♦ సరళగీతి
 యెట్లు నీప్రీతిపాత్రమై ♦ యెసఁగె దేవ ?
 చేతమున జాలినిడుచున్న ♦ గీత మొకటి
 జగతిలోనిమహాగాన ♦ సమితిఁ గలయ,
 సుమము నొక్కటి పారితో ♦ షముగఁ గొంచు
 నాకుటీరములోనికి ♦ నాథ ! నీవు
 వచ్చి నిలిచితి వేమన ♦ వచ్చుఁ బ్రేమ !

50

ఇంట నింటను బిచ్చంబు ♦ నెత్తుటకును
 గ్రామమునఁ బోవుచుండ మా ♦ ర్గంబు వట్టి
 పరమవై భవదీప్తసు ♦ స్వప్న మట్లు

కానఁబడె దూరమున నీదు ♦ కనకరథము.
 అహహ ! తేతేఁ డెవండని ♦ యబ్రపడితి
 సతిశయింపఁగఁజొచ్చె నా ♦ యాశ లెల్ల;
 వదలె నాదుర్దినము లని ♦ మదికిఁ దోఁచె;
 సిరులు వెదఁజల్లఁబడును బో ♦ క్షితి నటంచు
 నడుగకయె యియ్యఁబడుఁ గొన ♦ నగునటంచు
 బిచ్చమునకయి దూరాన ♦ వేచియుంటి;
 వడిగ రథమును నాకడ ♦ వచ్చి నిలిచె.
 దృష్టి నామీఁదఁ బటపుచుఁ ♦ దేరు డిగ్గి
 సవ్వచును వచ్చితివి నీవు ♦ నన్నుఁ జేర;
 భాగ్యము ఫలించె ననుకొంటిఁ ♦ బ్రభువతంస !
 యింతలోఁ జూపి కుడిచెయ్యి ♦ వేమి నాకు
 నియ్యఁగల వని యడిగితి. ♦ వేమి చెప్పుదు ?
 బిచ్చగానికిఁ జేఁజూపి ♦ బిచ్చ మడుగు
 నిట్టి నీప్రభుపరిహాస ♦ మెన్నఁ దరమె ?
 చిత్తము చలించె నేనేమి ♦ చెప్ప నగునొ
 నాకె తెలియక యుండెను ♦ నాథ ! యపుడు.
 సన్నధాన్యంపుగింజ నా ♦ సంచినుండి
 తీసి యిచ్చితి నీకు నో ♦ దేవదేవ !
 కాని యామాపు సంచిలోఁ ♦ గ్రాలుచుండు
 ధాన్యమును గుప్పవోసిన ♦ దానిలోన

నగపడియె మిన్నులీనుచు ♦ సద్భుతముగఁ;
 బరమపూరుష ! యొకచిన్న ♦ పైఁడిగింజ.
 అంత నాదెల్ల నీకిచ్చు ♦ నట్టిబుద్ధి
 కటకటా ! నాఁడు నాకేల ♦ కలుగదయ్యె
 నంచు విలపించితిని జాల ♦ నాతత్త్వోస.

51

రాత్రి యరుదెంచె నెల్లడఁ ♦ గ్రమ్మె నమము;
 పనులు ముగిసెను రాత్రి రా ♦ వలయునారు;
 వచ్చి రందఱుఁ గడపటి ♦ వాఁడు వచ్చె;
 నూరితలుపుల మూసిరి ♦ యుచితరీతిఁ;
 బ్రభువు రానున్నవాఁ డని ♦ పలికె నొకఁడు.
 అందులకు నవ్వి యట్లు కా ♦ దంటి మేము.
 తలుపుఁ దట్టినయట్లు శ ♦ బ్దంబు గలిగె.
 గాలి యని చెప్పి యచటిదీ ♦ పాల నార్పి
 కూర్మకై పండి యుండఁగాఁ ♦ గొంతవడికి
 నదిగొ ! వినఁబడె దూతప ♦ ల్కనియె నొకఁడు.
 అందులకు నవ్వి యది వాయు ♦ వంటి మేము.
 నట్టనడు రేయి నొకమహా ♦ నాద మొదవెఁ;
 గలవరించుచునిద్రలో ♦ పలఁ బరుంట
 దూరమునఁ గల్గునుఱుముగాఁ ♦ దోఁచె మాకు;

నుద్వి వణఁకెను గుడ్యమ్ము ♦ లూఁగియాడెఁ;
 దద్దయును గల్గె భంగమ్ము ♦ నిద్దురకును.
 అదిగొ! రథచక్రనినదమం ♦ చనియె నొకఁడు.
 గొణిగితిమి యులుమం చని ♦ కూర్కి యుండ
 రాత్రి యుండఁగ నంధకా ♦ రమ్ము నందె
 భూరిభేరీరవమ్ములు ♦ బోరుకొనియె.
 లేదు జాలమ్ము లెండను ♦ నాద మడరె.
 తొమ్ములను బెట్టుకొని మాక ♦ రమ్ము లపుడు
 వడవడ వడంకుచుంటిమి ♦ భయముచేత.
 అదిగొ! తేనిధ్వజం బని ♦ యనియె నొకఁడు.
 అంత మునిగాళ్ల నిలఁబడి ♦ యందఱమును
 నఱచితిమి యాలసింపఁ గా ♦ దనుచుఁ దమిని.
 రాజు వేంచేసెఁ బూలహా ♦ రంబు లేడ?
 విభుఁడు గూర్చుండుటకు సింహా ♦ పీఠ మేడ?
 భవ్యతరముగ వెల్లుదీ ♦ పంబు లేడ?
 బ్రతుకు లజ్జాభరం బయ్యె; ♦ బ్రదుక నేల?
 వితతభవనంబు లే దలం ♦ కృతులు లేవు.
 అనుచు మేమున్నఁ గనుఁగొని ♦ యనియె నొకఁడు
 “అఱచి ఫలమేమి స్వాగత ♦ మతని కిమ్ము
 వట్టిచేతులతో మఱి ♦ వట్టివె న
 గదుల కాతనిఁ గొనిపోమ్ము ♦ కదలి రమ్ము.”

తేజవఁబడుఁగాక తలుపులు; ♦ దివ్యరవము
 పొడమ శంఖాళి యొత్తంగఁ ♦ బడునుగాక!
 అంధకారమయంబు భ ♦ యంకరంబు
 నైనమనయింటి కరుదెంచె ♦ నధిపు డిపుడు
 నట్టనడురేయి మనయెడ ♦ నెట్టిదయయొ;
 మేఘముల్ గడునుటిమెను ♦ మింటఁ గ్రమ్మి
 తమము మెఱపులచేతను ♦ దత్తరిల్లె;
 దెమ్ము నీచింపిచాప నీ ♦ దేవునకును;
 ముందు ముంగిటఁ బలుపుము ♦ పొందికగను;
 గాలరాత్రికి నాథుఁడై ♦ గ్రాలుజేడు
 చండవర్షంబులోఁ జెప్ప ♦ కుండ వచ్చె.

52

నీదుగొజ్జంగిపూదండ ♦ నేను గోరఁ
 దలఁచితిని గాని ధైర్యంబు ♦ గలుగ దయ్యె.
 స్వామి ! వేకువ వీడునీ ♦ పాన్పుమీఁద
 రాలినవి గొన వేచితిఁ ♦ జాలఁ దమిని.
 అర్థికైవడి వేడ్కతో ♦ నరయు చుంటి
 రేపకడ నొక రెండుపూ ♦ తేకులకును
 అహహ ! నేనేమి గనుగొంటి ♦ నరసి యరసి
 నాకు నీవిడ్డప్రేమచి ♦ హ్నం బదెద్ది ?

దివ్యసుమములొ ? పరిమళ ♦ ద్రవ్యతతులొ ?
 కాక పన్నీరుబుడ్డియా ? ♦ కాదు కాదు.
 జ్వాలవలె వెల్లి పిడుగువోల్ ♦ బరువుఁగల్గి
 వరలుబలమైననీకర ♦ వాలు దేవ!
 బాలరవికిరణాళి ప్రి ♦ భాతవేళ
 వచ్చి నీసెజ్జఁ బర్వు గ ♦ వాక్షమునను.
 వనిత! నీవేమి గంటివే ♦ యనుచు నన్ను
 వేకువను బక్షి గూయుచు ♦ వేడ్క నడుగు.
 దివ్యసుమములొ ? పరిమళ ♦ ద్రవ్యతతులొ ?
 కాక పన్నీరుబుడ్డియా ? ♦ కాదుకాదు.
 నీకరము పట్టు ఖడ్గంబు ♦ భీకరంబు.
 ఎట్టివర మిది నాకుఁ బ్రి ♦ జేశయంచు
 వింతతోఁ గూరుచుండి యో ♦ చింతు నెపుడు.
 ఎచట దాపంగవలయునో ♦ యెఱుఁగరాదు.
 అబల నేఁగానఁ దాల్పంగ ♦ నగును సిగ్గు.
 అక్కునను జేర్పఁ గాదు గా ♦ యంబు వడును.
 అయిన నీవు ప్రసాదించి ♦ నట్టిదీని
 దుఃఖకరమైన భరమైనఁ ♦ దొఱఁగకుందు.
 హృదయనీమనె ధరియించి ♦ యెసఁగుచుందు.
 ఇది మొదలు లేదు భయము నా ♦ కీజగాన
 నాదుపోరాటముల నెల్ల ♦ నాథ ! జయము

నీకె కల్లును బో యింక ♦ నిక్కముగను.
 మకుటముగ నిత్తుఁ బ్రాణంబు; ♦ మరణమునకు
 నతనిసాయంబు నీవు నా ♦ కంపియుంట.
 బంధనమ్ముల నెల్లను ♦ బట్టి నలుక
 భవదతులఖడ్గ మున్నది ♦ భయము లేదు.
 సేయ నింకఁ దుచ్చమైనకై ♦ సేత లేవియు
 వేచి మూలల విలపించు ♦ విధముగాని
 వలపు సిగ్గులు గాని నా ♦ వలన నింకఁ
 గలుగఁజాలవు ప్రాణేశ ♦ కలుగలేవు.
 యోగ్యభూషణముగ ఖడ్గ ♦ మొనఁగినావు
 బొమ్మసొమ్ముల నేనింకఁ ♦ బూసఁ బూస.

53

పలు తెఱంగులరంగులఁ ♦ బరిధవిల్లు
 రత్నములచేత నక్షత్ర ♦ రాజిచేత
 ఖచిత మైనట్టినీదుకం ♦ కణము చూడ
 నెంతయు మనోహరంబయి ♦ యెసఁగుఁ; గాని
 సంజకోపమ్మువోలు కెం ♦ జాయలోనఁ
 జక్కవిచ్చిన గరుడుని ♦ తెక్కలట్లు
 కాంతివంపున నెల్లు నీ ♦ కత్తి చూడ
 నంతకంటెను నందమై ♦ యలరుదేవ !

మిత్తి కడపటిదెబ్బచే ♦ హత్తి నట్టి
 బాధఁ దుదిఁ దత్తరిల్లెడు ♦ పాణిమట్లు
 సంచలించుచు నుండునీ ♦ మించుకత్తి
 చండకాంతిని మెఱసి యు ♦ ద్దండమోహ
 మంతయును భస్మ మొనరించు ♦ నతులశుభ్ర
 తేజమును బోలి క్రాలునీ ♦ తేజవాలు.
 ఉడుమణులచేత ఖచితమై ♦ యొప్పనీదు
 కంకణము సుందరం బయి ♦ కడుఁ జెలంగుఁ;
 గాని చూడంగఁ దలపంగఁ ♦ గానియట్టి
 యతులసౌందర్యమహిమచే ♦ నలరుగాడె.
 వరటునీచేతి తరవారి ♦ వజ్రధారి !

54

అడుగ లే దేమియును నిన్ను ♦ నడుగ లేదు.
 చెవిని బడ నీకు నాపేరుఁ ♦ జెప్ప లేదు.
 నీ వరుగుచుండ నూరక ♦ నిలిచి యుంటిఁ;
 గ్రాలు చుండెడువృక్షంపు ♦ వాలునీడ
 నొంటిగా నుంటి నే నూతి ♦ యొడ్డునందు.
 నీరు నల్లనికడవల ♦ నిండ నింపి
 కొంచుఁ బోయిరి యిండ్లకు ♦ మించుబోండ్లు.
 అమ్మ పొద్దెక్కెఁ బోదము ♦ ర మృతంచుఁ

బిలిచినం బోక యేమేమొ ♦ తలఁపులందు
 మునిగి తోచక నేఁ బొద్దు ♦ బుచ్చు చుంటి.
 నాకు నీవచ్చునడి చెవి ♦ సోక లేదు.
 ననుఁ గనెడుచూపె నీవిన్న ♦ దనముఁ జెప్పె.
 “ దప్పిఁ గొంటిని బాంధుఁడ ! ♦ దప్పిఁ గొంటి ”
 ననెడునీకంఠమే తెల్పె ♦ నలసి యుంటఁ ;
 గానఁ గలవరమును మాని ♦ కడవ వంచి
 నీకుదోయిటఁ బోసితి ♦ నీరములను ;
 గాలిచే మీఁద నాకులు ♦ గలగలమనెఁ ;
 గనులఁ బడకుండఁ గూసెఁ బి ♦ కంబు నీడ.
 దారికొసవంపులోనుండి ♦ తరలి వచ్చి
 పొగడఘ్రావునువాసనల్ ♦ బుగులుకొనియె.
 అడిగితివి పేరు గావునఁ ♦ బాడమి లజ్జ
 మాసమును దాల్చి నిల్చితి ♦ మాట లుడిగి.
 ఇంతకును నేను జేసిన ♦ దేమి గలదు
 నీవు సన్మదిలోపల ♦ నిల్పుటకును ?
 నీకు దాహంబుఁ దీర్పఁగా ♦ నీర మీయఁ
 గాంచుటయె హర్షమున నన్ను ♦ ముంచు చుండు.
 స్థిరముగా మన్మనంబునఁ ♦ జేరి నిలిచి
 తెల్లగాఁ దెల్ల వాతెను ; ♦ మెల్ల మెల్లఁ
 బక్షిజాలమ్ము లటనటఁ ♦ బాడఁ జొచ్చె.

నింబవృక్షంబుపైఁ బత్త్ర) ♦ నిచయములును
గదలి గాలికిఁ జప్పుడు ♦ గలుగఁ జేసెఁ;
జింత సేయుచుఁ గూర్చుంటిఁ ♦ జిత్తమునను.

55

మాంద్య మింకను విడదు నీ ♦ మానసమును ;
నిద్ర) యింకను విడదు నీ ♦ నేత్రములను ;
బుష్పరాజము తీవితో ♦ ముండ్లనడుమ
నెంతయును గ్రాలె ననుటను ♦ నీవు వినవె ?
మేల్కొనుము జాగు సేయక ♦ మేలు కొనుము.
పోద్ధి వ్యర్థంబుగాఁ బుచ్చు ♦ బోకు వినుము.
మత్స్యఖుం డీశిలామయ ♦ మార్గమునకు
నంతమం దుండు కేవలై ♦ కాంతసీమ
నొంటిగాఁ దాను గూర్చుండి ♦ యున్నవాఁడు.
మోసపుచ్చకు పుచ్చకు ♦ మోసమతని.
మేల్కొనుము జాగు సేయక ♦ మేలుకొనుము.
మండు మధ్యాహ్నమందలి ♦ యెండవడికి
బెదరి దివి గుండె లదరిన ♦ నదరుఁ గాక ;
తప్తసికతంబు దాహవ ♦ స్త్రుంబుఁ దాను
మితగాఁ దాల్చి విప్పిన ♦ విప్పుఁ గాక ;
హృదయగంభీరతలమున ♦ ముదము లేదె ?

మెట్టినపు డెల్లఁ ద్రోవ యన్ ♦ మేలివీణె
భవ్యరవముల నీనదే ♦ బాధపేర ?

56

నిండి నాలోన నీహర్ష ♦ ముండు నిట్లు.
ఇత్తెఱంగున ననుఁ జేర ♦ వత్తు వీవు.
ఏనె లేకున్న నీప్రేమ ♦ మెచట నుండు ?
దివిభువుల నెల్ల నేలెడు ♦ దేవదేవ !
చెన్నుమీఱుచు నుండునీ ♦ సిరులకెల్లఁ
గైకొనితి వీవు నన్ను భా ♦ గస్థుఁ గాఁగ.
నీమహానంద మేవేళ ♦ సృత్యమాడు
సదనముగ నుండుఁ గాదె నా ♦ హృదయసీమ
భవదుదారేచ్ఛ రూపంబుఁ ♦ బడయుచుండు;
సతతమును దేవ ! నాదుజీ ♦ వితమునందు.
నన్ను మోహింపఁజేయఁగా ♦ నాధనాధ !
భవ్యరూపంబు నీ విట్లు ♦ పడసినావు.
దీనికై నీదుప్రేమంబు ♦ లీన మాను
బేరిత్రో నిన్నుఁ బ్రేమించు ♦ ప్రేమలోనఁ;
గడకు రెం డిట్లు పూర్తిగఁ ♦ గలసి పోవ
నందుఁ గానంగ వత్తు వా ♦ నందముగను.

తేజమా ! నాదుతేజమా ! ♦ దీప్తిచేత
 జగములను నింపుతేజమా ! ♦ స్వాంతమందు
 శాంతమును గూర్పుతేజమా ! ♦ చక్షువులను
 ముద్దుఁగొనుతేజమా ! నీకు ♦ నుద్ది యెద్ది ?
 ప్రేమమా ! నాదుజీవన ♦ సీమనడుమ
 నిరతమును దేజ మెంతయు ♦ నృత్యమాడు.
 ప్రేమమా ! ప్రేమతంతులఁ ♦ బ్రేమతోడఁ
 దేజ మొకయింతఁ దాఁకినఁ ♦ దేటముగను
 నింగి విచ్చును గాలి చె ♦ లంగి వీచు;
 హర్షపూరము భూమిపై ♦ నట్టై పాటు;
 నెలమితోడ సీతాకోక ♦ చిలుక లెపుడు
 తేజ మనువార్ధిమీఁదనె ♦ తెరలువిప్పుఁ;
 జెలఁగుతేజోబ్ధి వీచికా ♦ శీర్షములనె
 వెలసి కల్వలు మల్లెలు ♦ విచ్చుచుండు.
 స్వర్ణమును మేఘములమీఁదఁ ♦ బౌరఁ జల్లి
 రత్నరాజిని వెదఁజల్లు ♦ రాజుఁగూడఁ;
 దేజమే సుమ్మ ప్రేమమా ! ♦ తేజె సుమ్మ
 పర్వుఁ బైఁబయిఁ బర్వంబు ♦ పత్రములను
 హర్ష మంతటఁ బ్రోఁకును ♦ హద్దుమీటి

నాకనది ముంపఁ దీర మా ♦ నందరసము
వెల్లువగఁ బాటి జగముల ♦ నెల్ల నిండె.

58

ధరను మితిమీలుగడ్డిగాఁ ♦ బఱపుచుండు,
చావుబ్రదుకులఁ గవలనీ ♦ జగతిమీఁద
నంచితంబుగ సృత్య మా ♦ డించుచుండు,
గాలివానను బ్రాణులఁ ♦ గదిసి లేపి
వీఁకమై వింతగా నవ్వి ♦ వీచుచుండు,
వెతయేనెడువిచ్చుకెందమ్మి ♦ పీటయందు
జాఱఁ గన్నీరు మిన్నక ♦ కూరుచుండు,
దుమ్ములో నున్నదెల్లను ♦ దులిప్పివైచి
యించుకయు నేమియైనను ♦ నెఱుఁగకుండు,
వివిధహర్షప్రవృత్తులు ♦ వేడ్క మీఱఁ
గలసి పోవుత నాయంత్య ♦ గానమందు.

59

పత్తముల సృత్యమాడెడు ♦ పైఁడికాంతి
నింగి మెల్లఁగ నరిగెడు ♦ నీరదములు
చల్లఁగా ఫాల మంటుచుఁ ♦ జనెడుగాలి
యెల్ల నీప్రేమకాని వే ♦ జేమి గాదు.

పరమపూరుష ! ప్రియతమ ! ♦ ప్రాణనాథ !
 నీవు నామది కనుపుసం ♦ దేశ మగుచు
 వరదగాఁజొచ్చెఁ గనులఁ బ్రా ♦ భాతకాంతి
 మించునీమోముపైనుండి ♦ వంచి తీవు;
 క్రాలునీకంటిచూపు నా ♦ కనుల వ్రాలె;
 భక్తితో నామనంబు నీ ♦ పాదమంటె.

60

పారమేలేనిసంసార ♦ వార్ధి తీర
 మందుఁ జేరిరి పిల్ల లా ♦ నందముగను ;
 మీఁద శాంత మనంతమా ♦ మిన్ను పొదలె ;
 జలధి ఘోషిల్లుచుండె వి ♦ శ్రాంతి గనక;
 పారమేలేనిసంసార ♦ వార్ధి తటిని
 వేడ్కనుం ద్రాట పాటలఁ ♦ బిల్ల లెపుడు.
 ఇసుకచే నిండ్లఁ గట్టుచు ♦ నెసఁగుచుందు ;
 వట్టిగుల్లలతో నాడి ♦ వఱలుచుందు ;
 ఎండుటాకులఁ బడవల ♦ నెలమి నల్లి
 నగుచు విడుతురు తేల సం ♦ ద్రిమ్ముమీఁదఁ;
 పారమేలేనిసంసార ♦ వార్ధి తటిని
 వేడ్కతో నాడుచుందురు ♦ పిల్ల లిట్లు.
 ఈద నెఱుఁగరు వలనైచి ♦ యెఱుఁగ రెపుడు ;

ముత్తైములఁ దీయువారలు ♦ ముత్తైములకు
 మునుఁగుచుందురు మున్నీట ♦ ముదముతోడ;
 నరుగుదురు నావ లెక్కి బే ♦ హోర్లుగాని
 పొందుగా గుల్కరాళ్లను ♦ బ్రోగుసేసి
 చల్లుచుందురు మాటికిఁ ♦ బిల్ల లెలమి;
 దాఁగుసిరులను వెదుకంగఁ ♦ దలఁప రెపుడు;
 వలలు వైచుట యెట్టిదో ♦ తెలియకుండ్రు.
 వార్ధి పకపక నవ్విస ♦ పగిది పొంగు.
 తీరసుస్మేర మొప్పును ♦ దెల్లఁగాను.
 అంత మొదవించుశక్తితో ♦ నలరు నలలు
 పిల్ల నిడి తొట్ల నూఁపెడు ♦ తల్లివోలె
 బాడు నర్థములేనట్టి ♦ పాట లెపుడు
 హాయిగా బాలు రెంతయు ♦ నాలకింప.
 తోయనిధి యాడుఁ బిల్లల ♦ తోడఁ గూడి;
 తీరసుస్మేర మొప్పును ♦ దెల్లఁగాను.
 పారమేలేనిసంసార ♦ వార్ధితటిని
 వేడ్కతోఁ గూడి యుందురు ♦ పిల్ల లెల్ల;
 విపథమై పొల్చుచుండెడు ♦ వింటియందుఁ
 గడఁగి సంచార మొనరించు ♦ గాలివాన;
 దుష్పథంబై నవార్ధిని ♦ దూలి తూలి
 విఱుగుచుండును నావలు ♦ విఱుగుచుండు ;

మృత్యుదేవత స్వేచ్ఛఁ జ ♦ రింపఁ జొచ్చె ;
 వేడ్కతో నాడుచున్నారు ♦ పిల్ల లెల్ల ;
 పారమేలేనిసంసార ♦ వార్ధితటిని
 వేడ్కతోఁ గూడుచున్నారు ♦ పిల్ల లెల్ల.

61

శిశువు కన్నులఁ గదలుచుఁ ♦ జెలఁగు నిద్ర
 వచ్చు నెటనుండి తెలిసిన ♦ వారు గలరె ?
 ప్రేమఁ గిన్నరవరు లుండు ♦ గ్రామమందు
 మిఁగుఁగురుఁబురుంగు మిమ్ముల ♦ మించుచుండు
 చారుతరపుణ్యకానన ♦ చ్ఛాయలందు
 విమలమోహనమూర్తులె ♦ వ్రేలుచుండు
 నిగ్గులఁ జలించునారెండు ♦ మొగ్గులందు
 నది వసించెడు సని జను ♦ లనుచునుందు.
 శిశువుకన్నుల ముద్దిడి ♦ చెలఁగుకొఱకు
 వచ్చునిద్దుర యటనుండి ♦ వచ్చుచుండు.
 నిదురపోయెడిశిశువుకెం ♦ బెదవులందుఁ
 జెన్నుమీఱఁగఁ జలియించు ♦ చిన్నసవ్వు
 పుట్టు నెచ్చటఁ దెలిసిన ♦ పురుషుఁ డున్నె ?
 మంచుగప్పినవేకువఁ ♦ గాంచుకలను
 సంతరించు శరన్మ్రేణు ♦ సంచలమును

నర్థచంద్రునివెలిమిను ♦ కంటినపుడు
 మించునీచిన్నినవ్వు జ ♦ నిమ్రంచె దొలుత
 ననుచు నుందురు జను లిల ♦ ననుచునుండ్రు.
 శిశువు సర్వాంగములయందు ♦ జేరి యలరు
 మృదుమధురమైనకొంజిగి ♦ యింతవఱకు
 నెచట డాఁగెనొ యెవఁడేని ♦ నెఱిగి యున్నె ?
 తల్లి చిఱుకన్నియగ నుండు ♦ తఱిని నిద్ది
 కోమలావ్యక్తగూఢన ♦ తేప్రిమఁ గూడి
 యామెహృదయాన వ్యాపించి ♦ యణఁగి యుండె.

62

పలు తెఱంగులరంగులఁ ♦ గలసి వెలుఁగు
 కీడవస్తువులను నీకుఁ ♦ బీతి నిడిన
 యపుడు తెలియును నాకు నో ♦ యనుఁగుబి
 యిన్నిరంగులు మేఘాల ♦ నేలఁగలవో ?
 యిన్నిరంగులు నీటిలో ♦ నేలఁగలవో ?
 పూలలో నేల రంగులు ♦ పొదుగఁబడెనొ.
 ఆడుటకు నిన్నుఁ గొల్పి నేఁ ♦ బాడఁదొడఁగు
 నపుడు తెలియును నాకు నో ♦ యనుఁగుబిడ్డ !
 యేల నాకులలో గాన ♦ లీల గలదో ?
 యేల నాలించు భువి హృద ♦ యమ్ము సోకఁ

దరఁగ లెల్లను దమతమ ♦ ధ్వనులఁ గూర్చి
 పల్లవులఁ జేసి పంపఁగాఁ ♦ బాటుపడునొ.
 ఆశతోఁ గూడియున్ననీ ♦ హస్తములను
 మధుర మైనపదార్థముల్ ♦ మమత నిడిన
 యపుడు తెలియును నాకు నో ♦ యనుఁగుబిడ్డ !
 యేల విరిగిన్నెలోఁ దేనె ♦ గీలుకొనెనొ
 యేల గోప్యమ్ముగా ఫల ♦ జాలమందు
 నేర్పుతో మంచిరసములు ♦ గూర్పఁబడెనొ.
 పూని నవ్వింప నీమోము ♦ ముద్దుగొన్న
 యపుడు తెలియును నాకు నో ♦ యనుఁగుబిడ్డ !
 వేకువను నింగిపైనుండి ♦ వెడలుకాంతి
 యందుఁ బ్రవహించుసంతోష ♦ మనఁగ నేమొ
 వేసవిని గాలి నన్నంట ♦ వీచినప్పు
 డందుఁ గలిగినయానంద ♦ మనఁగ నేమొ.

63

తెలిసియుండనిమిత్రులఁ ♦ దెలియఁజేసి
 నావి గానట్టిగృహములఁ ♦ దావు లొసఁగి
 పరిచయము లేనివాని సో ♦ దరునిఁ జేసి
 దూరమును దగ్గఱగఁ జేయు ♦ దొరవు నీవు.
 ఉండి పరిచయమైనట్టి ♦ యునికి వీడ

మదికి నెంతయు నాయాస ♦ మొదఱుచుండుఁ;
 గొత్తలోఁ బ్రాత యుంటయుఁ ♦ సూరితోడ
 నీవునుం గూడి యుంటయు ♦ నేను మఱతు.
 పరిచయము లేనివానితో ♦ భవ్యమైన
 హర్షబంధమ్ము నాయాత్ర ♦ కమరఁ గొల్పి
 నెమ్మి దుదలేనినాజీవి ♦ తమ్మునందు
 నేకమిత్రుఁడవై యుండి ♦ యెసఁగునీవె
 యిచటఁ గాని మఱెచ్చట ♦ నేనిఁగాని
 జననమరణాదులందునా ♦ సరస నుండి
 నన్ను నడిపించుచుందు వ ♦ నాథనాథ !
 నిన్ను నెఱిగిన నిక నున్నె ♦ భిన్నబుద్ధి?
 తెఱవఁబడుఁ దల్పులన్నియుఁ ♦ తెఱవఁబడును
 పెక్కులీలల నొక్కఁడై ♦ వెలయునీదు
 ప్రవిమలస్పర్శ కేను దూ ♦ రంబుగాక
 యుండఁ గోరెడునాకోర్కి ♦ పండనిమ్ము.

64

చేరి నేనొకనిర్జన ♦ నీమయందు
 నేటవాలుగఁ బ్రవహించు ♦ నేటియొద్దఁ
 గడుఁ బొడుగుగాఁగఁ బెరిగిన ♦ గడ్డిలోన
 నిలిచి యిట్లంటి నామెతో ♦ నెలమితోడఁ;

“గొంగునీడను దీపంబు ♦ గూర్చి యిట్టు
 నెచటి కేగెదు? కన్నెరో! ♦ యెఱుంగఁ జెపుమ.
 ఉండె నాయెల్లు చీకటి ♦ నొంటిగాను;
 ఇమ్ము దీపమ్ము కన్నెరో! ♦ యిమ్ము నాకు.”
 అన్న నల్లనికన్నుల ♦ నట్టె యెత్తి
 మసకలోఁ జూచి నామోము ♦ మగువ యపుడు
 తరణి పడమటఁ గ్రుంకిన ♦ తఱిని నేట
 దీపమును దేల్ప వచ్చితిఁ ♦ దెలియు మనియె.
 గడుఁ బొడవుగాఁగఁ బెరిగిన ♦ గడ్డిలోన
 నొంటిగా నేను నిలఁబడి ♦ యుండి యుండి
 కాంచితిఁ జలించుదీపంబు ♦ గంగలోన
 నూరకే కొట్టుకొనిపోవు ♦ చుంట; సంత
 రాత్రీ నిశ్శబ్ద మగుడు నా ♦ రమణితోడఁ
 “గన్నెరో! నీదుదీపమ్ము ♦ లన్ని వెలిగె
 నెచటి కేగెదు దీపమ్ము ♦ నింకఁ గొనుచు?
 నుండె నాయెల్లు చీకటి ♦ నొంటిగాను.
 ఇమ్ము దీపమ్ము కన్నెరో! ♦ యిమ్ము నాకు.”
 అన్న నల్లనికన్నుల ♦ నట్టె యెత్తి
 వదన మీక్షించి సంశయ ♦ పడుచు నిలిచి
 “దివికి నంకితముగ నాదు ♦ దీప మియ్య
 వచ్చినా” నని కడపటఁ ♦ బలికె నామె.

వృథగ నాకన్న దీపంబు ♦ వెలుగుచుండ
 నిలిచి చూచితి నేనును ♦ నిలిచి నిలిచి.
 రజనిపతి లేనియామధ్య ♦ రాత్రియందు
 “అమ్మ! దీపమ్ము నీహృద ♦ యమ్ముకడను
 బెట్టి కన్నెరొ! నీవేమి ♦ వెదకె దిపుడు?
 ఉండె నాయిల్లు చీకటి ♦ నొంటిగాను
 ఇమ్ము దీపమ్ము కన్నెరొ? ♦ ఇమ్ము నాకు.”
 అన్న నిలఁబడి తలఁపోసి ♦ యాస్యమందుఁ
 జీకటిం దృష్టి పఱిపి యా ♦ చెలువమిన్న
 “నెమ్మి దీపంబు దీపోతన ♦ వమ్మునందుఁ
 జేర్పఁ దెచ్చితి” ననుచుఁ దాఁ ♦ జెప్పి పోయె.
 నామె చిన్ననిదివ్వె దీ ♦ పాళిలోనఁ
 గాలిపోవంగ వ్యర్థమై ♦ కన్నులారఁ
 జూచుచుండితి నిలఁబడి ♦ చూచుచుంటి.

65

అభవ! యీనాదుజీవిత ♦ మనెడునట్టి
 నిండితొల్కాడుగిన్నెలో ♦ నుండి దేవ!
 యేమధురదివ్యరసమును ♦ బ్రేమతోడఁ
 గ్రోలుకోరికి యున్నదో ♦ కూర్మి జెపుమ!
 ఓకవీంద్ర! మదీయవి ♦ లోకసముల

నీదుస్పృష్టిని గనుటయు ♦ నాదుచెవుల
 వాఁకిఁతుల నిల్చి నీనిత్య ♦ పరమశాంతి
 వినుటయును నీకు వేడ్కలై ♦ వెలసియున్నె !
 నీజగము నామనంబున ♦ నేర్పుతోడ
 నల్లుచున్నవి పదముల ♦ నందముగను ;
 నీప్రమోదము వానికి ♦ నింపు నింపు;
 నెన్నగాఁగానిప్రేమతో ♦ నిన్ను నీవె
 నాకు నొసఁగుచునాయంచె ♦ నాథ నీవు
 పొందుచుందువు నీపరి ♦ పూర్ణసుఖము.

66

సంజ మిణుకుమిణు క్కను ♦ సమయమునను
 మద్గభీరతలమ్మును ♦ మాననట్టి
 వేకువనుగూడ ముసుఁగును ♦ వీడనట్టి
 దానినుంచి మదీయాంత ♦ గానమందు
 నెలమిఁ దుదికాన్కగా నీకు ♦ నిడెద దేవ !
 పలుకులు వరించి మెప్పును ♦ బడయ దయ్యె ;
 హస్తములు చాచె బోధన ♦ వ్యర్థముగను
 బదిలముగఁ బెట్టి దీని నా ♦ హృదయమందు
 దేశదేశమ్ము లెల్లను ♦ దిరిగినాను ;
 దీనఁ గడచెను నాదువృ ♦ ద్ధిక్షయములు;

పనులఁ దలఁపుల నిద్రల ♦ న్వప్నములను
 నీమెయే యేలుచుండియు ♦ నేకతముగఁ
 దొలఁగియే యుండు నెప్పుడుఁ ♦ దొలఁగి యుండు ;
 నెందఱో యీమెకొఱకు నా ♦ యిల్లు సేరి
 యరుగుచుందురు తుదకు ని ♦ రాశఁ జెంది.
 ఈమెను ముఖాముఖం జూచి ♦ యెఱుఁగ రెవరు;
 నీదుసమ్మతి నొంది తా ♦ నెగడుటకును
 వేచి యున్నది యొంటిగా ♦ వేచి యుండె.

67

నీవె యాకసమును మఱి ♦ నీవె గూఁడు.
 నీకుప్రేమయె గూఁటిలో ♦ నెగడుజీవుఁ
 జిత్రవర్ణములను మఱి ♦ చిత్రశబ్ద
 చిత్రగంధములం గూర్చుఁ ♦ జిత్రరూప !
 మహికి మకుటోత్సవము సల్ప ♦ మౌననియతి
 విమలసౌందర్యహారంబు ♦ వెట్టి యున్న
 పైఁడిబుట్టను గుడిచేతఁ ♦ బట్టి వచ్చు
 భవ్యతరముగ సతము పాఁ ♦ భాతవనిత.
 పసులమందలు వీడిన ♦ బయలులందు
 జాడ లేనట్టితోవలఁ ♦ జల్లఁగాను
 శాంతపశ్చిమజలధిపా ♦ శాంతజలము

నించి బంగారుకుండలో ♦ నెమ్మిఁ దెచ్చు
 సతము సంధ్యాంగనామణి ♦ సౌరుమీఱఁ ;
 గాని జీవాత్మ యెగయఁగాఁ ♦ గ్రాలుచుండు
 సంత మెఱుఁగనియట్టి య ♦ సంతమందు
 విమలవిశదసితచ్ఛటల్ ♦ వెలుఁగుఁ గాని
 రంగు రూపము పగలును ♦ రాత్రి లనెడు
 పలుకులే లేవు చూడనా ♦ స్థలమునందు.

68

నేను గార్చెడుకన్నీట ♦ నేను విడుచు
 వేడినిట్టూర్పులను నేను ♦ బాడునట్టి
 గానములచేత నై నమే ♦ ఘముల నీదు
 పాదములకడఁ జేర్పఁగా ♦ నీదుసూర్య
 కిరణ మీనాదుభూమిపైఁ ♦ గరముఁ జూచి
 నాదు జీవితకాలది ♦ నంబు ముగియు
 వఱకు నావాకిటను నిల్చి ♦ వఱలు దేవ !
 క్రొలుచుక్కలతోడివ ♦ క్షస్థలమునఁ
 బలు తెఱంగులముడుతలు ♦ పడెడునట్లు
 వివిధరూపంబులను బొంది ♦ వెలుఁగునట్లు
 సారెకును దిద్ది యెప్పుడు ♦ మారుచుండు
 రంగులను రంగువేసి హా ♦ రంగు మీఱఁ

దాల్చుచుందువు మేఘవ ♦ స్రుంబు దేవ !
 తేలికయు మెత్తదనము న ♦ స్థిరతబాష్ప
 జలములును నల్లదనమును ♦ జాల నుంట
 దానిఁ బ్రేమింతువు గదా యు ♦ దారచరిత !
 కాన నీ కేవలశ్వేత ♦ కాంతిమీఁద
 జాలిమైఁ గప్పుఁ దత్తమో ♦ చ్ఛాయ లెపుడు.

69

నాదునాడులయందు న ♦ నారతంబుఁ
 బొలు జీవనపూర మే ♦ పాటుచుండు
 సకలజగములయందును ♦ సంతతంబు
 నొక్కతీరున లయ దప్ప ♦ కుండునట్లు.
 అదియె పొదలుచుఁ దలయెత్తు ♦ నవనినుండి
 పొలుచుపలు తెఱఁగులగడ్డి ♦ పోచ లగుచు ;
 నదియె యుప్పొంగుఁ బుష్పప ♦ త్రాళియగుచు ;
 నదియె వృద్ధిక్షయంబుల ♦ నది చెలఁగు
 లోలసంసారసాగర ♦ ఛోలయందు
 నూఁపఁబడుచుండు నెప్పుడు ♦ నూఁపఁబడును.
 చేతనాత్మక మైనవి ♦ ఖ్యాతజగతి
 యంటుమాత్రీస నాయవ ♦ యవములెల్ల

ధన్యతను గాంచె నంచునేఁ ♦ దలఁచు చుందుః
 నెంతయోకాలమునుబట్టి ♦ హృదయ మంటి
 యిపుడు మచ్చోణితంబున ♦ నృత్యమాడు
 నాయహంభావ మెన్న .న ♦ నాతనంబు.

70

ఒక్కలయగతి నేగునీ ♦ యుత్సవమున
 నలరుటయు భీతిఁ గొల్పెడు ♦ హర్షమనెడు
 సుడిని బడి తూలి బ్రద్దలై ♦ మడియుటయును
 నీకు బాహ్యంబు లౌ నేమొ ♦ నాకుఁ జెపుమ.
 తిరిగి చూడక నిలువక ♦ తెన్నువట్టి
 యన్నియును గొట్టుకొనిపోవు ♦ నద్భుతముగ
 వానినాపంగ శక్తి యె ♦ వ్వనికెఁ గలదు?
 సకలమునుబోవుఁ బోవుఁ గొ ♦ ట్టుకొని పోవుఁ ;
 గనకవిశ్రాంతి పాటు నీ ♦ గానగతికెఁ
 దగినరీతిని నడుగులఁ ♦ వ్వరగ నిడుచు
 వచ్చుచుం బోవుఋతువులు ♦ దెచ్చి తెచ్చి
 వర్ణములఁ బొటలను మఱి ♦ పరిమళములఁ
 బోయుచుండును సెలయేళ్లఁ ♦ బోలె నెవుడు
 క్షణములోఁ దూలి పొలయుసా ♦ ఖ్యములయందు.

71

నన్ను నేఁ బెద్ద యనుకొని ♦ యన్నికడల
 రంగునీడల నీప్రభా ♦ రాశిమీఁద
 నెలకొలుపుచుందు నిదె గదా ♦ నీదుమాయ.
 నీవె నీలోనిభాగంబు ♦ నెమ్మి దీసి
 పిలుతు వద్దాని నెన్నియో ♦ పేళ్లచేత ;
 నీవిభాగమె నాదునా ♦ కృతిని గాంచె ;
 గగనమంతటనుండి యీ ♦ కఠినగీతి
 ప్రతిరవము లీనుఁ జిత్రబా ♦ ష్పములయందు
 హర్షభయములయందును, ♦ నాశలందు;
 వీచికలు మాటిమాటికి ♦ లేచి పడును ;
 గలలు విరియుచు వెండియుఁ ♦ గలుగుచుండు ;
 నీవు నాయందు నోడుదు ♦ నీకు నీవె.
 ఈ వొనర్చిన తెరమీఁద ♦ నెన్నియేని
 జిత్రములు వ్రాయఁబడియె వి ♦ చిత్రముగను
 మించు రేయుంబవల్లను ♦ కుంచెతోడ.
 గనఁగ విను గగునరళరే ♦ ఖలను వీడి
 యతివిచిత్రపువంపుల ♦ నల్లఁబడిన
 నీదుపీఠంబు తెరవెన్క ♦ నెగడుచుండు.
 నీకు నా కగుబండుగ ♦ నింగిఁ బర్యే ;

గాలి నీ నా సమశ్రుతి ♦ గలసి మోగెఁగెఁ ;
 బొదలి మన మాడుదాఁగుడు ♦ మూతలాట
 కున్నె యంతఘ్న కాలఘ్న ♦ లెన్ని చన్న.

72

అతినిగూఢంబుగా నన్ను ♦ నంటి యంటి
 ప్రకట మానట్లు ననులేపు ♦ ప్రభు వనంగ
 సంతరాంతరమందు ను ♦ న్నట్టియతఁడె.
 నాదునేత్రాలపై మంత్ర ♦ మూదుచుండి
 వివిధసుఖదుఃఖమూర్ఛనల్ ♦ నెలయు నట్లు
 నాదుహృత్తంతులను మహా ♦ నందముగను
 వాటముగ మీటుచుండెడు ♦ వాడు నతఁడె.
 ఎంతయును జంచలం బయి ♦ యెసఁగుచుండు
 నీలసితపీతహరితవ ♦ స్థాలిచేత
 మాయ యనుజాలమును సదా ♦ నేయు చుండి
 దేని నంటిన మఱతునో ♦ నేను నన్నె
 యట్టితనచరణాబ్జఘ్న ♦ లందముగను
 మాయముడుతలలోనుండి ♦ మానసాక్షి
 పథమునకు గోచరము సేయు ♦ వాడు నతఁడె.
 ఎంతకాలము వచ్చిన ♦ నెంత చన్న
 నామముల నెన్నియోరూప ♦ ధామములను

మోదములను మఱెన్నియో ♦ భేదములను
సతము నామదిఁ గొల్పెడు ♦ స్వామి యతఁడె.

73

ముక్తి నేఁ గోర నెపుడు వి ♦ రక్తి యందుఁ
బ్రమద మొసఁగెడు వేనవేల్ ♦ బంధనముల
మోక్ష పరిరంభణసుఖంబె ♦ పొడము మదికి.
వివిధవర్ణసుగంధముల్ ♦ వెలసి యున్న
కొత్తద్రాక్షారసమ్మును ♦ గూర్మితోడ
వంచి తిన్నగ నాదుమృ ♦ త్పాత్రయందు
నిరతమును బోయుచుందువు ♦ నిండునట్లు.
తావకజ్వాలచేత వం ♦ దలకొలంది
వివిధదీపాల వెలిగించి ♦ వింత గదుర
దేవ ! నీయాలయంబున ♦ దివ్యపీఠ
ముందుఁ బెట్టును నాజగ ♦ మందముగను.
మూయ నాయొందియద్వార ♦ ములను మూయ
గన్నుఁ జెవియును స్పర్శంబుఁ ♦ గాంచుసుఖము
నీసుఖంబును వహియించు ♦ నిక్కువముగ.
నాదుమాయావినోద మా ♦ నందతేజ
మగుచు వెల్గును నాయాశ ♦ లన్నిగూడఁ
బక్ష్వమగుప్రేమఫలము లై ♦ పరిణమించు.

74

పగలు ముగిసెను ; భూమిపైఁ ♦ బడియె నీడ ;
 సమయ మయ్యెను గడవలో ♦ జలము నింపి
 తేఁగ నదికడ కే నరు ♦ దెంచుటకును ;
 జాలి యిడునీటిగానము ♦ సంజగాలి
 కెంతయును గొల్పెఁ దమకంబు ♦ వింతగాను.
 పిలుచు చున్నది మసకలో ♦ పలికి నన్ను ;
 సందు నిశ్శబ్దముగ నుండె ♦ జనులు లేమిఁ ;
 దెరువరియుఁగూడఁ దెన్నునఁ ♦ దిరుగ కుండె ;
 బడలికలు వాపుగాలి వీ ♦ వంగఁ దొడఁగెఁ ;
 జిన్నతరఁగలు నదిలోనఁ ♦ జెలఁగఁ జొచ్చె ;
 మరలుదునొ లేనొ యింటికి ♦ నెఱుఁగరాదు ;
 తెలియ దెవ్వఁడు నాతోడఁ ♦ గలిసి కొనునొ ;
 రేవుకడఁ జిన్నపడవలోఁ ♦ బ్రీతితోడ
 నెవ్వఁడోగాని వీణ వా ♦ యించె నదిగొ !

75

యోగ్యముగ మర్త్య లగుమాప్ర ♦ యోజనములఁ
 గూర్చి నెరవేర్చిననుగూడఁ ♦ గొఱఁత పడక
 మరల నిను జేరఁ బాటు న ♦ మందగతిని

నీప్రసాదంబు లెల్ల న ♦ నింద్యచరిత !
 తనకుఁ గలనిత్యకర్తవ్య ♦ మును నొనర్పఁ
 బల్లెలం బొలములఁ జొచ్చి ♦ పఱచి కూడ
 నెడతెగక పాటునేటు నీ ♦ కడకె మరలుఁ
 గడకు నీపాదకమలముల్ ♦ గడుగుకొఱకు.
 విరివిరిసి చక్కగాఁ దన ♦ పరిమళమును
 గాలితోపలఁ గమ్మగాఁ ♦ గ్రమ్మికూడఁ
 గొనకుఁ దను నీకు నర్పించు ♦ కొనుటె తనకు
 నంత్యకర్తవ్యముగ నెంచు ♦ నమలచరిత !
 పొందునె కొఱంత జగము నీ ♦ పూజవలన ?
 కవులు పలుకుచునుండువా ♦ క్యముల కవని
 నెవ్వ రేయర్థ మొనరించి ♦ రేనిఁగూడ
 వానిఫలితార్థ మెల్ల నీ ♦ వైపె చూపు.

76

నాఁడునాఁటికి నాప్రాణ ♦ నాథ ! నేను
 నీముఖముఖ నిలువఁగా ♦ నేర్తుఁ గాక !
 చేతులను గట్టుకొని జగ ♦ జ్యోతి వైన
 నీకు నేను ముఖముఖ ♦ నిలుతుఁ గాక !
 కడువిశాలంపునీదు నా ♦ కసముక్తింద
 నేకతంబుగ మానంబు ♦ నే ధరించి

వినయ మొప్పెడుమదితోడ ♦ వెలయు చుండి
 నీముఖముఖ నెప్పుడు ♦ నిలుతుఁ గాక !
 తమపనులఁ బోరుజనులసం ♦ దడిని గలిగి
 కూడి వడివడిఁ జనియెడు ♦ గుంపు గలిగి
 పాటుతో నిండియుండు నీ ♦ వసుధయందు
 నీముఖముఖ నెప్పుడు ♦ నిలుతుఁ గాక !
 జగములోపల నాపని ♦ ముగిసి నపుడు
 మాటలాడక యొంటిగా ♦ మాననియతి
 నీముఖముఖ నోప్రభు ! ♦ నిలుతుఁ గాక !

77

నాకు దేవుండ వీవని ♦ నాథ ! తెలిసి
 తొలఁగి నిలుతును గొంచెము ♦ తొలఁగి నిలుతు.
 నీవు నాస్వంతమే యను ♦ నేఱుక లేక
 చేరకుండుదు దగ్గఱఁ ♦ జేరకుందు.
 నాకుఁ దండివి నీవని ♦ నాథ ! తెలిసి
 యేను నీచరణంబుల ♦ కెఱఁగు చుందు.
 స్నేహితునివలె నీచేతఁ ♦ జేయి నేను
 గలప కుండుదుఁ జేతిని ♦ గలప కుందు.
 నీవు నాస్వంత మనునట్లు ♦ నిన్నె నాకు
 మిత్రినిగ నెంచి మదిఁ జేర్చి ♦ మించునట్లు

నీవు చనుదెంచుచోట నే ♦ నిలువ లేదు.
 భ్రాతలందెల్ల భ్రాత వై ♦ వరలు దీవు ;
 కాని వారల నెవరిల ♦ క్ష్యంబుసేయ ;
 నోమహాప్రభు ! నీతోడ ♦ నున్నదెల్లఁ
 బంచికొనినట్లు గాఁగ నే ♦ వారితోడఁ
 బంచుకొనలేదు కూర్చిన ♦ భాగ్యములను.
 అధిప ! నీకడనిల్చిన ♦ యట్లు గాఁగ
 జనులసుఖదుఃఖములయందు ♦ సరసఁ జేరి
 నిలువలేదు నిజంబుగ ♦ నిలువ లేదు.
 ఒసఁగఁ బ్రాణంబు వెనుదీయు ♦ చున్నవాఁడఁ ;
 గాన జీవనజలధి మ ♦ గ్నంబుఁ గాక
 యున్నవాఁడను దీనుఁడై ♦ యున్నవాఁడ.

78

సృష్టియంతయుఁ గ్రొత్త గఁ ♦ జెలఁగునాఁడు
 చుక్కలెల్లను నెంతయు ♦ శుభ్రమైన
 తొలివెలుఁగుచేతఁ దళతళ ♦ వెలుఁగుచుండ
 నింగి సభదీప్తి దేవతల్ ♦ నెమ్మి బాడి
 “ రహహ ! పూర్ణస్వరూపమా ! యమలమైన
 యద్భుతానందరూపమా ” ♦ యంచు మించి
 “ కాంతిపజ్జిని నొకవెల్లి ♦ కాన వచ్చె ;

నకట ! యొకచుక్క జాతిన ♦ యట్లు దోచె ,
 నంచు నెల్లెత్తి వారిలో ♦ నటచె నొక్కడు.
 “ వీణబంగరుతీగియ ♦ వీడి పడియె ;
 రాగతాళంబు లన్నియు ♦ నాఁగిపోయె.
 ఓహో ! జాతినచుక్క న ♦ రోవ్వుతమంబు
 గగనమునకెల్ల మణియయి ♦ క్రాలు చుండె ,
 నంచునాశ్చర్యమున నంద ♦ అటచి రపుడు.
 నాఁటినుండియు వా రెల్ల ♦ చోటులందు
 వెదకుచుందురు దానికై ♦ విడువకుండ.
 “ జగమునకు దానితో నొక్క ♦ నగయె తొలఁగె”
 ననెడుమాటయె వారిలో ♦ నల్లుకొనియె ;
 గాని నిశ్శబ్దనిశిఁ దమ ♦ లోనఁ దామె
 గుసగుసలువోయెఁ జుక్కలు ♦ కూడి నగుచు
 వెదకుటెల్లను దానికై ♦ వృథయవృథయ
 దేనిలో నది సంపూర్ణ ♦ మైన దంచు.

79

దేవ ! నిన్దాంచుభాగ్య మీ ♦ జీవితమున
 నేను గనఁజాల నేని యె ♦ దీనరక్ష !
 “ తప్పితిని నీదుదృష్టికిఁ ♦ దప్పితి ” నని
 యెప్పుడును నాదుమదిలోన ♦ నెంచ నిమ్ము.

గీతాంజలి.

ఒక్కక్షణమైన మఱవక ♦ యుండ నిమ్ము.
 స్వప్నజాగ్రదవస్థల ♦ స్వామి ! నేను
 దారుణం బగునీచింతఁ ♦ దాల్చి నిమ్ము.
 జగ మనెడునట్టియీ గొప్ప ♦ సంతయందుఁ
 గడపుచుండఁగఁ గాలంబుఁ ♦ గరములందు
 నే గడించినలాభంబు ♦ నిండి నపుడు
 చూడ నాయార్జనంబెల్ల ♦ శూన్య మంచు
 నెప్పుడును నాదుమదిలోన ♦ నెంచ నిమ్ము.
 ఒక్కక్షణమైన మఱవక ♦ యుండ నిమ్ము.
 స్వప్నజాగ్రదవస్థల ♦ స్వామి ! నేను
 దారుణం బగునీచింతఁ ♦ దాల్చి నిమ్ము.
 బడలి రోజుచుఁ దోవకుఁ ♦ బ్రక్కయందుఁ
 గూరుచుండినయప్పుడు గూరుకొనఁగఁ
 బఱపుదుమ్మున నేలపైఁ ♦ బఱచు నపుడు
 పయన మింకను బహుదూర ♦ మయిన దంచు
 నెప్పుడును నాదుమదిలోన ♦ నెంచ నిమ్ము.
 ఒక్కక్షణమైన మఱవక ♦ యుండ నిమ్ము.
 స్వప్నజాగ్రదవస్థల ♦ స్వామి ! నేను
 దారుణం బగునీచింతఁ ♦ దాల్చి నిమ్ము.
 గదులు కైసేతలను గాంచి ♦ క్రాలినపుడు
 వేణుహృద్యనినాదముల్ ♦ వెలసినపుడు

పక్కుమనినవ్యశబ్దముల్ ♦ పర్వినపుడు
 పిలువనైతిని నిన్ను నా ♦ నెలపు కంచు
 నెప్పుడును నాదుమదిలోన ♦ నెంచ నిమ్ము.
 ఒక్కక్షణమైన మఱవక ♦ యుండ నిమ్ము.
 స్వప్నజాగ్రదవస్థల ♦ స్వామి ! నేను
 దారుణం బగునీచింతఁ ♦ దాల్చి నిమ్ము.

80

అంబరమ్మన నెంతయు ♦ వ్యర్థముగను
 సంచరించెడుశరదభ్రా ♦ శకల మట్లు
 నాథ ! యున్నాఁడ నిర్మలానంతతేజ !
 దేవ ! నేను భవచ్ఛభ్రా ♦ తేజమందు
 లీన మైపోవునట్లు నా ♦ లోనియావి
 నంటి నీ వింకఁ గఱగింప ♦ కుంట నీకు
 వెలిగ నే నుండి లెక్కింతు ♦ నెలలు నేండ్లు.
 ఇదియె నీయాట యిదియె నీ ♦ యిచ్చయేని
 వట్టిదియుఁ జంచలంబు నై ♦ నట్టినన్న
 బలుతేటంగులరంగుల ♦ నలరఁ జేసి
 పాలుచు చుండెడుబంగరు ♦ పూతఁ బూసి
 సోలి యాడెడుగాల్చిపైఁ ♦ దేలఁ జేసి
 నెలపు మెన్నియొవంతల ♦ నేర్పుమీఱ.

రాత్రి నీచూటఁ జాలింప ♦ రాజ ! నీవు
దలఁచితేనియు గాఢమా ♦ ధ్వాంతముననొ
యమలప్రాభాతవిస్మిత ♦ మందునేని
స్వచ్ఛతర మై వెలింగెడు ♦ శైత్యముననొ
కలసిపోవుదుఁ గనులకు ♦ గాన రాక.

81

ఎన్నియోమార్లు తోఁచక ♦ యున్నవేళ
వమ్మగొఁబుచ్చి నట్టికా ♦ లమ్మఁ గూర్చి
యుల్లమున నేఁ గరమ్ముఁ జిం ♦ తిల్లినాఁడఁ ;
గాని నాకాల మూరక ♦ కడవ లేదు.
దేవ ! నాజీవితమునఁ బ్ర ♦ తిక్షణమును
స్వయముగా నీకరమ్ములఁ ♦ బట్టినావు.
అన్నిటను గల్గి లోలోన ♦ నలరు చుండి
పూన్కితో విత్త నమ్మల ♦ మొలకలుగను!
మొగ్గలను సొంపుగుల్కెడు ♦ పువ్వులుగను,
బూల ఫలములుగాఁ జేసి ♦ పోతు వీవు.
బడలి తోఁచక పాన్పుపై ♦ బండి యుండి
యాఁగెఁ బనులెల్ల ననుకొంటి ♦ హాయిఁ గంటి
లేచి వేకువఁ దోటను ♦ జూచునరికి
వింతవింతల విరులచే ♦ వెలసి యుండె.

82

నాథ ! నీచేతఁ గాల మ ♦ నంత మగును.
 నీక్షణంబుల లెక్కింప ♦ నేర్పు నెవఁడు ?
 వడిగ రేయుంబల్లును ♦ గడచుచుండు.
 విరులవలెను యుగంబులు ♦ విచ్చివాడు.
 దేవ ! వేచుట యన నేమొ ♦ తెలియు నీకె.
 ప్రథమదశ నుండుసన్నని ♦ వనసుమంబు
 పూర్ణపరిణామమును బొంది ♦ పొదలుటకును
 తైఁబయిని నెన్నియో శతా ♦ బ్దములు గడచు
 వమ్ముగాఁ బుచ్చ మాకుఁ గా ♦ లమ్ము లేమి
 వృథగఁ దరుణముఁ బోనీక ♦ పెనగవలయు
 జాల మొనరింప మాకంత ♦ కాలమున్నె ?
 వచ్చి మొఱలిడు ప్రతివాని ♦ కిచ్చుచుంటఁ
 గాల మంతయు వ్యర్థమై ♦ కడచిపోవు.
 కొనకు నాకాన్క నీపీఠ ♦ మునకు రాక
 కాలమెంతయు వ్యర్థమై ♦ కడచిపోవు.
 అంత నిలుపక నేను ది ♦ నాంతమందుఁ
 గలుపు మూయుదు రనుభీతిఁ ♦ ద్వరగవత్తుఁ
 నానె యింకను గాలంబు ♦ గలిగి యుండు.

శోకబాష్పాళిచే మాత ! ♦ నీకు నొక్క
కంతహారంబు నిచ్చెదఁ ♦ గాన్కగాగఁ
దమప్రకాశంబుచేతను ♦ దార లెల్ల
నీదుచరణంబులను గూర్చ ♦ నెమ్మితోడ
నందెలొనరించెఁ గాని నీ ♦ యక్కునందు
వరలి వేల్పాడు నేనిడు ♦ సరమునువ్వు.
వచ్చు నీనుండి కీర్తియు ♦ భాగ్య మెపుడు
నిచ్చుటయు నీయకుంట నీ ♦ యిచ్చ నుండు
నాదుశోకము మాత్రము ♦ నాదె నాదె.
దీని కాన్కగ నీకు నేఁ ♦ దెచ్చినపుడు
నీకరుణచేత నన్ను మ ♦న్నింతువీవు.

అంతటను నిండియుండి య ♦ సంతమైన
గగనమునఁ బెక్కుగూపముల్ ♦ గలుగఁజేయు
నదియును వియోగచింతయే ♦ యరసి చూడ.
సతము రాత్రులయందు ని ♦ శ్శబ్దముగను
జుక్కలోనుండి చుక్కను ♦ జూచుచుండి
వర్ష రాత్రుల నాకుల ♦ వలనఁ గలుగు

శబ్దముల యక్షగానంబు ♦ సలుపుచుండు
 నదియును వియోగచింతయే ♦ యరసిచూడ.
 మాటిమాటికి మనుజుల ♦ మందిరముల
 భేదమోదానురాగవాం ♦ ఛాదు లగుచు
 మత్కవిత్వహృదంతర ♦ మార్గమునను
 బాటగఁ గరంగి సతతముఁ ♦ బొలుచుండు
 నదియును వియోగచింతయే ♦ యరసిచూడ.

85

నాగుభవనమునుండి యా ♦ యోధవరులు
 గడగి యని కయి తొలుదొల్త ♦ వెడలెనపుడు
 తమబలము నెల్ల నెచ్చట ♦ దాచి చనిరి?
 శస్త్రకవచంబు లెచ్చట ♦ జాతి పడియె?
 ప్రభునివాసంబునం దుండి ♦ వచ్చునపుడు
 వార లుండిరి యనదల ♦ పగిదిఁజూడ.
 శరపరంపర వార్తిపై ♦ గురిసి యుండె.
 స్వామిభవనము మరి చేరఁ ♦ జనెడునపుడు
 తమబలములెల్ల నెచ్చట ♦ దాచి చనిరి?
 ఖడ్గశరచాపములు వారి ♦ కడను లేవు
 నుదుటిపై శాంతరసము సొం ♦ పొదవి యుండె
 మరల విభుమందిరముఁ జేరఁ ♦ దరలునపుడు

వదలి యుండిరి జీవిత ♦ ఫలము లెల్ల.

86

చేరి వాకిట మిత్తి నీ ♦ సేవకుండు
 నెఱుంగరానట్టిసంద్రంబు ♦ నెలమి దాటి
 దేవ ! నీయాజ్ఞ నిదె నాకుఁ ♦ దెచ్చినాడు;
 కటిక రాతిరిఁ జిమ్ముచీఁ ♦ కటులుగ్రమ్మెత;
 నాత్ర చలియించె భీతిచే ♦ నైన నేను ;
 దీపమును గొని తలుపులఁ ♦ దెఱచినైచి
 స్వాగతం బిచ్చి మొక్కెద ♦ సంతసమున
 వాకిటను వచ్చి నిలిచిన ♦ వాడుచూడ
 నీవు పంపినదూతయై ♦ నెగడుచుంటఁ ;
 గరములను మోడ్చి కన్నీరు ♦ గ్రమ్ముచుండ
 నతని బూజింతు నెంతయు ♦ నర్థితోడఁ ;
 జరణములజిత్త కోశంబుఁ ♦ దెఱచిపెట్టి
 యతని బూజింతు నెంతయు ♦ నర్థితోడఁ
 దానువచ్చినపని తీర్చి ♦ తరలునతఁడు
 నాదుప్రాభాతమున నిల్పి ♦ నల్లనీడ.
 పాడువడినట్టి నాయుంట ♦ వదలఁబడిన
 నేను మాత్రమే నీతుది ♦ కానుక యయు
 నిలిచి యుండుదు నోనాథ ! ♦ నిలిచియుందు.

కట్టకడపటియాశతో ♦ గదిని జేరి
 యామెకయి మూలమూలల ♦ యందువెదకి
 కాననైతిని నేనామె ♦ గాననైతి.
 ఇల్లు చిన్నది పోయిన ♦ దెద్దియెనఁ
 గానఁబడ దెన్నటికినై నఁ ♦ గానఁ బడదు ;
 నీదుభవన మనంతమై ♦ నెగడుఁ గాన
 స్వామి యామెను వెదుకంగ ♦ వచ్చినాఁడ ;
 నీదుసంధ్యాంబరంబను ♦ నిగ్గులొల్కు
 పైఁడిమేల్కట్టునీడలో ♦ పలను నిల్చి
 నేను దమి నిక్కి చూచెద ♦ నీముఖంబు ;
 నిత్యమను వార్ధితుదిఁ జేరి ♦ నిలిచినాను
 దానిలో నాశ మెద్దాని ♦ కేని లేదు.
 కంటిలోపల నశ్రువుల్ ♦ గ్రమ్మియుంట
 నాశ గాని మరెట్టిసా ♦ ఖ్యంబు గాని
 యేముఖచ్ఛాయ గాని నా ♦ కెఱుంగరాదు.
 ఏమియును లేక వట్టిగా ♦ నెసగునన్ను
 నమ్మహావార్ధిలోపల ♦ నద్ది యద్ది
 పూర్ణమైనట్టి లోతులో ♦ ముంచి విడుము
 విశ్వమంతట లోపల ♦ విలయమందు

గీతాంజలి.

నానుఖస్పర్శ నొకతూరి ♦ నందనిమ్మా

88

శిథిలదేవాలయంబున ♦ జెలఁగుదేవ !
నిన్నుఁగూర్చినపాటలు ♦ నెమ్మితోడ
వీణెతంతులు పాడవు ♦ విటిగియుంట ;
స్వామి ! నీపూజసమయంబు ♦ జాటవింక
సంజవేళల గంటలు ♦ చప్పు డుడిగి ;
గాలి మానము ధరియించి ♦ కదలకుండు
జీర్ణభవనీయవాసంబు ♦ జేరవచ్చె
మధురమధుమాసవాతమ ♦ మందగతిని;
పూలపరిమళవార్తల ♦ లీలఁదెచ్చె
గాని యాపూలఁ గాన్కగాఁ ♦ గాంచవింక.
మున్ను నీపూజఁ గావించు ♦ చున్నవాఁడు
వరముఁ గనకుండ నింకను ♦ దిరుగుచుండు
ధూమమును నీడలునుబోయి ♦ దుమ్ముఁగలయఁ
సంజవేళను బడలికఁ ♦ జాలిగలిగి
డెంద మెంతయు ఝడ్పాధఁ ♦ గుందుచుండ
శిథిలదేవాలయంబును ♦ జేరునతఁడు.
జీర్ణదేవాలయంబున ♦ జెలఁగుదేవ !
సడియె లేకుండ జరుగు ను ♦ త్వవములెల్ల

రేలఁ బూజలుగలుగుదీ ♦ పాలె లేక ;
 నేర్పరులచేతఁ జక్కగాఁ ♦ దీర్ఘఁబడిన
 వేనవేల్కొత్త బొమ్మలు ♦ వెలయఁగలవు ;
 వానివానికిఁ గాలంబు ♦ వచ్చినపుడు
 శూన్యపావనవాహిని ♦ జొచ్చిపోవు.
 బొత్తిగాఁ బూజఁ గనకుండ ♦ బొదలువాఁడు
 కేవలముజీర్ణసదనంపు ♦ దేవుఁ డొకఁడె.

89

అటవకుము కేకవేయకు ♦ మనుచు నన్ను
 గోరి యున్నాఁడు నాథుండు ♦ కూర్మితోడ
 నింక గుసగుసమాత్రమె ♦ యెసఁగగలదు ;
 మనసులోమాట పాటలో ♦ గొనిగిపోవుఁ ;
 బ్రభునిసంతకుఁ జనిరెల్ల ♦ వారునిపుడు
 అమ్మవారును గొనువారు ♦ నచటఁ గలరు
 పనులమధ్యను దినమధ్య ♦ మునను నాకు
 సెల వకాలంబులోపలఁ ♦ గలిగెనిపుడు
 కాల మిది గాకయున్నను ♦ బూలునాకు
 నిచ్చుఁగావుతఁ బూఁదోట ♦ నెలమితోడ ;
 మట్టిమధ్యాహ్న మిప్పుడు ♦ మధుకరములు
 వీడిసోమరితమును ♦ బాడుఁగాత !

గీతాంజలి.

మేలుకీడులతోఁ జాలఁ ♦ గాల మరిగె.
 వ్యర్థదినముల నాతోడ ♦ నాడుకొన్న
 పాఁడు నాహృదయంబును ♦ నేడు లాగె.
 పనికిమాలినయట్టి యే ♦ పనికి నన్ను
 నిట్లు తటుకునఁ బిలిచెనో ♦ యెఱుంగరాదు.

90

నీదువాకిలి మరణంబు ♦ నిలిచి తట్ట
 నేమి యొసఁగెదు కాన్కగా ♦ నీవు చెప్పుమ?
 అట్టు లరుదెంచి నట్టినా ♦ యతిథిముందుఁ
 బాత్రీ సంపూర్ణజీవిత ♦ పాత్రీ నిడుదుఁ;
 బంప నేవట్టిచేతులఁ ♦ బంప నతని.
 నాదుదినములు కడఁగన్న ♦ నాఁడు వచ్చి
 నాదువాకిలి నామర ♦ ణంబు దట్ట
 శీతదినముల వేసంగి ♦ రాతురులను
 గన్న మధురఫలంబుల ♦ గారవముల
 నెంతయును శ్రమ నేగన్న ♦ యెల్లసిరులఁ
 బొందుగాఁ గూర్చి యాతని ♦ ముందు నిడుదు.

91

జీవితమునకు ఫలితార్థ ♦ మై వెలుంగు

గీతాంజలి.

మరణమా ! చెవి గుసగుస ♦ మాటఁ జెప్ప
 రమ్మ ; తడవేల మరణమా ! ♦ రమ్మ రమ్మ !
 అర్థి నీకయి వేచితి ♦ ననుదినమ్ము;
 నీకొఱకె యుంటి సుఖదుఃఖ ♦ నిచయ మోర్చి;
 నాయవియు నేను నాయాశ ♦ నాదుప్రేమ
 మన్నియును నిన్నెకూర్చి గో ♦ ప్యముగఁ బాటె;
 నొక్కపరిఁ దుది నక్షాదు ♦ మోమరణమ !
 నీవశంబయి పోవునా ♦ జీవనమ్ము.
 లీలఁ గూర్పంగఁబడినట్టి ♦ పూలదండ
 సిద్ధ మయ్యెను; వరునికై ♦ సిద్ధ మయ్యె.
 పెండ్లి కాఁగానె వధువు సం ♦ ప్రితి రాత్రి
 నేకతమ్ముగ నెవ్వరి ♦ దృష్టిఁ బడక
 నిలయమును వీడి ప్రభువుతోఁ ♦ గలిసికొనును.

92

పాయ నిబ్బామి నాదృష్టి ♦ పథమునుండి
 యొక్కనాఁడని తెలియుదుఁ ♦ జక్కగాను.
 ప్రాణ మాజ్ఞను గైకొని ♦ మానముగను
 బోవుఁ దుదితెర నాకండ్ల ♦ ముందుఁ బఱపి;
 కాని చుక్కలు రాత్రిలఁ ♦ గాచు విడక
 వేకువయు నెప్పటట్టులు ♦ వేగుచుండు

గీతాంజలి.

జెలఁగు నలలట్లు కాలంబు ♦ చేరి చేరి
 చల్లుచుండును సుఖదుఃఖ ♦ చయము సతము.
 ఇట్టి నాయంతమును మది ♦ నెంచినపుడు
 కాలమందలియవధి నా ♦ కనులు వీడి
 మరణమనుకాంతిఁ గైకొని ♦ మహిని గాంచు
 లీలఁ జల్లిననీభాగ్య ♦ జాలములను.
 మరణ మవధిగ నెంచెడు ♦ మనసుకంటెఁ
 బరమనీచము తుచ్చముత్ర ♦ మరియుఁ గలదె ?
 వ్యర్థముగ నేను దమిఁ గోరి ♦ నట్టివెల్ల
 నేను గాంచినవెల్లను ♦ బోనిపోని !
 ఏవతో లక్ష్య పెట్టని ♦ వెల్ల నాకు
 రాని సత్యముత్రగాఁ దాల్చి ♦ రాని రాని !

93

సెలవుఁ గాంచితి నిఁకను మీ ♦ సెలవుఁ గొందు
 సేస లిడి పంపుఁ డిదే మీకు ♦ శిరము వంచి
 బయలుదేరుచు నున్నాను ♦ భ్రాతలార !
 తలుపు తాళము లివె కొండు ♦ దయదలిర్ప
 నింటిపై స్వత్వ మెల్ల నే ♦ నెడలినాఁడ;
 వినఁగ మీతుదిశుభవాక్కు ♦ వేచినాఁడ;
 జరపితిని బెక్కునాళ్లు మీ ♦ పొరుగునందు

గీతాంజలి.

నిడిసదానికి మించి నేఁ ♦ బడసినాఁడఁక
 దెల్లవాతెను గదిమూలఁ ♦ దేజరిలిన
 దీపమును నారె నే బైలు ♦ దేరుటకును.
 సిద్ధ మైతిని రమ్మని ♦ చీటి వచ్చె.

94

మేలు గోరుఁడు నేవీడు ♦ కాలమందు
 మిత్రులార ! మదీయస ♦ నిత్రులార !
 ఆకసము తెల్లవాతెను ♦ నాకుఁ జూడ
 నందముగఁ గానవచ్చె నా ♦ యాత్రపథము.
 అటకుఁ గొనిపోవ నేమున్న ♦ దనుచు మీర
 లడుగకుఁడు పైన మయ్యెద ♦ నధిపుకడకు
 నాశతో నిండి తొల్కాడు ♦ నాత్రతోడ
 దద్దయును రిక్తమైనహా ♦ స్తములతోడ.
 సెండ్లిహారంబు మెడను సం ♦ ప్రీతి నిడుదుఁ
 బాంధువలెఁ దాల్చి నేఁగావి ♦ వస్త్రములను
 తెన్నులోన నపాయంబు ♦ లెన్ని యున్న
 బెదరి చెదరక యుండుదు ♦ మదినినేను
 యాత్ర ముగిసెడునంతలో ♦ సంబరమున
 పాంధ్యనక్షత్ర ముదయించు ♦ సంజలోన
 జాలిఁగొలిపెడుగీతముల్ ♦ సార్వభౌము.

మందిరద్వారమునఁ జెవి ♦ విందు సేయు.

95

కడఁగి యీజీవితములోని ♦ గడపనెప్పు
డేను దాఁటితి నో నాకు ♦ నెఱుక లేదు;
అడవి నడురేయి మొగ్గవో ♦ లహహ నన్ను
వంతతో వంత యగు మహా ♦ విశ్వమందు.
నేమహాక్తి గొలిపెనో ♦ యెఱుఁగరాదు.
వేకువను గాంతి నాకన్ను ♦ సోకగానె
నేను లోకముల్లోఁ గొత్త ♦ గా నటంచుఁ
బేరు గూపును లేక య ♦ భేద్యుఁడై న
ప్రభువు నాతల్లిరూ పొంది ♦ పరమకరుణఁ
జేతులను దాల్చె నని తోఁచెఁ ♦ జిత్తమందు.
ఇట్లు తెలియంగఁ గాని యీ ♦ యీశ్వరుండె
చిరపరిచితుండువోలె నా ♦ మరణమందుఁ
గూడఁ గనఁబడుఁ గనఁబడుఁ ♦ గూర్చితోడ;
నిప్పు డీజీవితము నే ♦ నెలమిఁ జూతుఁ
గాన మృతిఁగూడఁ బ్రేమతోఁ ♦ గాంతు నపుడు;
తల్లికుడిఱొమ్మనం దుండి ♦ తన్నుఁ దీయ
నుత్తరక్షణమందునఁ ♦ జిత్త మలర
నెడమఱొమ్మన శాంతిని ♦ బడయుకొఱకె

పిల్ల యేడ్చుట యెఱుఁగమె ♦ పృథ్వియందు.

96

ఇజ్జగంబును వదలి నే ♦ నేగునప్పు
 డనుపమానంబె చూచితి ♦ ననెడుమాట
 వీడుతఱిఁ జెప్పుమాటయై ♦ వెలయుఁగాత !
 కాంతి వార్ధిని వికసించు ♦ కమలమందు
 నున్నతేనెను నేఁజవి ♦ గొన్నవాఁడ
 నహహ ! ధన్యుఁడ ధన్యుఁడ ♦ ననెడుమాట
 వీడుతఱిఁ జెప్పుమాటయై ♦ వెలయుఁగాత !
 అంతమే లేనిరూపంబు ♦ లమరి యుండు
 నీవిలాసాలయంబున ♦ నెలమి నాడి
 మించినాఁడ నరూపుని ♦ గాంచినాఁడ
 స్పర్శకందనివాఁడు పృ ♦ సన్నమూర్తి
 యంటెఁ గావున నాదుస ♦ ర్వాంగములును
 దేహమెల్లను గగురించి ♦ తేజరిల్లె
 నంత మిటఁ గల్గఁ గల్గిని ♦ యనెడుమాట
 వీడుతఱిఁ జెప్పుమాటయై ♦ వెలయుఁగాత !

97

నిన్ను జతఁగూడి నేనాడు ♦ చున్ననాఁడు

నీన్ను నెవఁడని నేను బ్ర॥ ♦ శ్మింపలేదు;
 సిగ్గు వెఱపుల నెఱుంగక ♦ చెలఁగుచుంటి;
 జీవితం బెల్ల గజిబిజిఁ ♦ జెంది యుండెఁ;
 గేవలము స్నేహితువివలె ♦ దేవ ! నీవు
 వేకువను లేపుచుంటివి ♦ వింతగాను.
 పఱచినడుపుచు నుంటివి ♦ వనపథముల.
 ఆదినములందు నీచేయు ♦ నందమైన
 గానములలోనియర్థంబుఁ ♦ గనుగొనంగ
 నాకు నింతయు లక్ష్యంబు ♦ లేకయుండె.
 మట్లుమాత్రమే గ్రహియించె ♦ మద్గళంబు
 నాట్య మాడెను లయఁ గొని ♦ నామనంబు.
 ఆట సంతయుఁ జాలించి ♦ నప్పు డిప్పు
 డహహ ! తటుకునఁ గనఁబడు ♦ నది యిదేమి ?
 సద్దుసేయనినక్షత్ర ♦ సమితిఁ గూడి
 జగము కనులను వాల్చి నీ ♦ చరణములను
 నద్భుతంబుగ నిలఁబడె ♦ నద్భుతముగ.

నాదుభంగము దాల్చుహా ♦ రాదికములఁ
 బొంకముగ నేను నిన్ను న ♦ లంకరింతుఁ;
 బరిభవమునుండి తప్పకో ♦ బలము లేదు.

గీతాంజలి.

గర్వభంగము నాకగుఁ ♦ గల్లగాదుఁ
 బంధములు తెగు నెంతయు ♦ బాధ నొసఁగి
 వేణుగతివట్టి నామది ♦ విడుచునూర్పు
 గట్టితాయయుఁ గన్నీటఁ ♦ గరఁగిపోవు.
 నిచ్చలున్ శతపత్రము ♦ విచ్చకున్నె ?
 దానితేనియ తప్పక ♦ తరలి పాఱు
 నీలముగ నింగినుండి తా ♦ నిక్కి చూచి
 కన్నొకటినాకు రమ్మని ♦ సన్నసేయు;
 మిగుల దేమియు నాదేమి ♦ మిగులకుండుఁ ;
 గందు మరణంబు నీపాద ♦ కమలమందు.

99

నాశీరస్త్రాణమును దీసి ♦ నాథ ! యిడిన
 దాని ధరియించుటకు నీకుఁ ♦ దరుణ మగును.
 కాఁగ నున్నది యగును ♦ దక్షణమునందె
 వ్యర్థ మీనాదుపోరాట ♦ వ్యర్థ మయ్య !
 స్వాంతమా ! చేతులను దీసి ♦ చప్పు డుడిగి
 యోటమికి నోర్చి యుంచిన ♦ చోట నీవు
 పరమశాంతిని నుంట లా ♦ భంబటంచు
 నెంచుమా నాదుహృదయమా ♦ యెంచుకొనుమ.
 అట్టై వీఁచినగాలికి ♦ నారి యారి

పోవుచుండెడు నాదీప ♦ ములను వెలుగఁ
జేయ మాటికి యత్నించు ♦ చేతలందు
మఱచుచుండుదుఁ దక్కిన ♦ మాటలెల్ల.
కాని యిఁకఁ దెల్వినొనరింతుఁ ♦ గార్య మేను
జీఁకటిని నేలఁబఱచి నా ♦ చిన్నిచాఁప
వేచియుండుదు నీకయి ♦ వేచియుండు
ప్రభువతంసమ ! నీయిచ్చ ♦ వచ్చినపుడు
రమ్ము కూర్చుండు మిట నీవు ♦ నెమ్మదిగను.

100

రూపమే లేక పూర్ణమై ♦ రూఢిమెఱయు
ముత్తైమును గాంచుకొఱకు నై ♦ మునుఁగుచుండు
లోఁతుగా రూపవారిధి ♦ లోన నేను;
వాతహతమైనయీనాదు ♦ పడవ నెక్కి
రేవురేవున కేనిఁకఁ ♦ బోవఁ బోవ.
అలలపై లేచి పడి యాదు ♦ నాదినములు
గడచి నేటికి నెంతయో ♦ కాల మయ్యె.
మరణమేలేనిదానిలో ♦ మరణ మంద
వేడ్కతో నుంటి నుంటి నే ♦ వేడ్కతోడ.
నాదుజీవితమనువీణె ♦ మోదమునను
గ్రాలుచుండు నగాధమా ♦ ర్గమ్మునందు

శబ్దమేలేనితంతుల ♦ చారుగాన
 రసము పొంగుమహాస్థాన ♦ రంగమునకు
 దీసికొనిపోదుఁ దప్పక ♦ దీని నిపుడు.
 నిత్యమను పాటలో దీని ♦ నెమ్మిఁగూర్చు;
 దీనికడనడియూపిరి ♦ తీఱినపుడు
 మానముగ నుండునీవీణె ♦ మానికాళ్ల
 కప్పగింతును దప్పక ♦ యప్పగింతు.

101

దేవ ! యెప్పుడు నేను నా ♦ జీవితమున
 నాదుగీతాళిచేతనే ♦ నాథ ! నిన్ను
 వెదకుచుంటిని దప్పక ♦ వెదకుచుంటి.
 ఇంటి కింటికి నన్నవి ♦ యెలమిఁ జేర్చె
 వానితో నుండుటను నాప్రి ♦ పంచ మెల్ల
 వెదకి యంటినయట్టులు ♦ మదికిఁ దోఁచె.
 నేను నేర్చినపాఠము ♦ లెల్లనాకు
 నవియె నేర్పెను దప్పక ♦ యవియె నేర్పె;
 నెన్నియోగూఢమార్గమ్ము ♦ లెఱుఁగఁజేసె.
 అంతరాకాశమందున ♦ నలరుచుండు
 నెన్నియోచుక్కలను నాదు ♦ దృష్టిముందు
 నవియె పెట్టెను దప్పక ♦ యవియె పెట్టె.

మోదభేదంబు లొప్పెడు ♦ భూమిలోని
వివిధచిత్రములను జూప ♦ వేడ్కతోడ
నవియె నడిపెను దప్పక ♦ యవియె నడిపె.
తుదకు యాత్రాంతమున సంజ ♦ యెదవినప్పు
డేప్రభుద్వారమున నవి ♦ యెలమిఁ జేర్చె?
నేప్రభుద్వారమున నవి ♦ యెలమిఁ జేర్చె?

102

కాంచితిని నిన్ను నేనని ♦ గర్వపడితి
మనుజులందఱిలోపల ♦ మహిని; గాన
వారు నాకార్యముల నెల్లఁ ♦ బ్రభువతంస !
నీదుచిత్రములే కాంచి ♦ నెమ్మితోడ
నాతఁ డెవఁ డని వచ్చి న ♦ న్నడుగుచుందుఁ.
ఏమిచెప్పంగవలయునో ♦ యెఱుంగఁ గాన
నహహ ! నేఁజెప్పలే నని ♦ యనిన నన్ను
దేవ ! నిందించి నిరసించి ♦ పోవుచుండ్రు;
కూరుచుందువు చిఱునవ్వుఁ ♦ గూడి నీవు.
నిన్నుఁగూర్చిననాకథల్ ♦ నింపుచుందు
నిత్యగీతాళిలోపల ♦ నింపుచుందు;
నాత్ర దాఁగక యీరహా ♦ స్యంబు వెలికి
వెల్లిగొన వారు వచ్చిమా ♦ కెల్ల దీని

యర్థ మంతయుఁ జెప్పవం ♦ చదుగుచుండ్రు.
 ఏమి చెప్పంగవలయునో ♦ యెఱుంగఁ గాన
 నర్థమెఱిగినవా రెవ్వ ♦ రనిన నన్ను
 దేవ ! నవ్వుచు నిరసించి ♦ పోవుచుందుఁ;
 కూరుచుందువు చిఱునవ్వుఁ ♦ గూడి నీవు.

103

నాథ ! యొకవందనమ్ముతో ♦ నాకు నున్న
 యింద్రియములెల్లఁ బురివిచ్చి ♦ యిజ్జగంబు
 నంటుఁ గావుత నీచర ♦ ణాబ్జమందు !
 నాథ ! యొకవందనమ్ముతో ♦ నామనంబు
 నీరముల నిండి కురియని ♦ నీరదంబు
 నింగిలో శ్రావణమ్మున ♦ వంగినట్లు
 వంగుఁగావుత నీమహా ♦ ద్వారమందు !
 నాథ ! యొకవందనమ్ముతో ♦ నాదువివిధ
 గతుల గీతమ్ములెల్లను ♦ గలసియేక
 పూరమై శాంతవారిధిఁ ♦ జేరుఁగాత !
 గూండ్ల కరుగఁగ మనసులోఁ ♦ గోర్కిపుట్టి
 పర్వతంబుల నుండెడు ♦ పట్టులకును
 రేయిపవలును వదలక ♦ పోయిచేర
 నరుగుచుండెడుబకపాళి ♦ యందమునను

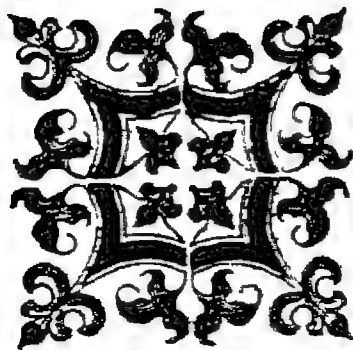
దేవ ! యొక వంద నమ్మతో ♦ జీవన మిది
యయ్యనంతా లయముఁ జేర ♦ నరుగుఁగాత !

గద్య.

ఇది శ్రీపరమేశ్వర కరుణాఫలిత లలితకవితాకలిత శ్రీ
రామలక్ష్మీంబా బుచ్చివేంక యామాత్యతనూజాత
సకలసజ్జనవిధేయ ఆదిపూడి సోమనాథ
నామధేయప్రణీతంబయిన

గీతాంజలి

సంపూర్ణము.

శుద్ధ పత్రిక .

పుట.	పజ్చికా.	తప్ప	ఓప్ప
1	6	నూతనానంద	నూతనానంత
16	12	లేని	వేని
15	1	వాకిట	వాకిట (నంతటనిట్లే)
10	2	బుడ్డియా	బుడ్డియో
	10	,,	,,
10	17	నెవుడు	నెవుడు
12	3	రేయుంబళ్లు	రేయుంబవళ్లు
15	5	జిమ్ము	జిమ్ము
	18	యయు	యయి
18	19	సోమరితము	సోమరిత నము
12	14	బాంధువలె	బాంధువలె
	6	మహాక్తి	మహాశక్తి

వ పుట 7 పజ్చికాతరువాత

సేవలోఁ బ్రేమ ఫలియింపఁ ♦ జేయునట్లు
కూర్మితో దయ సేయుము ♦ గొప్పబలము

పజ్చికలనుజేర్చి చదువవలయును.

ఆంధ్ర రఘువంశముపై

బుధ జనాభిప్రాయములు.

I. బ్రహ్మశ్రీ కూచి నరసింహముగారు.

దయాపూర్వకముగా నాకొసంగఁబడిన భవదాంధ్రీకృత 'రఘువంశము' లోఁ గొన్నిభాగములు చదివి యానందించితిని. చదివినంతవఱకుఁ బద్యములు మనోహరములుగను నిర్దోషములుగను సుబోధములుగ నున్నవి.

మూలగ్రంథశ్లోకములుగూడఁ బ్రక్క- నచ్చొత్తించుట కడునుపయోగకరముగ నున్నది. చాలవఱ కుపజాతిపద్యములలోఁ దెనిగించుటవలన నిర్ధృతపదము లెక్కడనోకాని కానరాకుండ మీపుస్తకము మూలగ్రంథానుసారముగ నున్నది.

కవిపుంగవుఁ డగుకాళిదాసు కవితాపాయసము, సముచితపాత్రమునఁ దెలుఁగువారికి విం దిడి వారికృత జ్ఞతావందనములకుఁ బాత్రులైనారు.

ఇది పాఠశాలలలోఁ బఠనీయగ్రంథముగ నేర్పఱుచుట కన్నివిధముల ననువై యున్నదని నాయభిప్రాయము.

పితాపురము.

23-7-13.

}

ఇట్లు విన్నవించుభవన్త్రితుఁడు,

కూచి నరసింహము.

II. బ్రహ్మశ్రీ పురాణం నాగభూషణంగారు.

తమయాంధ్రీరఘువంశము మిగులరమణీయ మగుకావ్యము. సంస్కృత

కవిసార్వభౌముఁడగుకాళిదాసునిరఘువంశము దెనిగించి మీరాంధ్రలోకమునకు
మహోపకార మొనర్పితిరి. సంస్కృతకావ్యములలో వాల్మీకిరామాయణము,
కాళిదాసరఘువంశము మిగులసులభముగ నున్నట్లుగుపడినను జదివినకొలఁదిఁ గవి
హృదయము దెలిసి గ్రంథకర్తలయనదృశప్రజ్ఞావిశేషము దేటపడును. మూల
మం దుండురసమునకు, గాంభీర్యమునకు భంగము కలగకుండ తాముసులభశైలిని
దెనిఁగించఁ గలిగితిరి. ఈయాంధ్రరఘువంశము బాలురచేతను స్త్రీలచేతను జది
వించినయెడల వారికి బుద్ధి వికసించును. మనస్సున కానందము కలుగును. మీ
యాంధ్రరఘువంశ మాంధ్రవాఙ్మయములో శాశ్వతముగ నుండదగుగ్రంథ
మగుటంజేసి యాంధ్రదేశీయులు మీగ్రంథమును దగిన ట్లాదరింతు రనినమ్మ
చున్నాను.

పురాణం నాగభూషణం.

III. బ్రహ్మశ్రీ పురాణపండ మల్లయ్యశాస్త్రిగారు.

అయ్యా! మీరున్నే హాపూర్వకముగా నంపినయాంధ్రరఘువంశమునకు
సావధానముగాఁ జదివి మిగుల సంతసించితిని.

ఆకావ్యము మిక్కిలి మనోహరముగను సలక్షణముగను మూలానుసారము
గను నున్నది. కాళిదాసునికవిత్వమాధుర్యము బయల్పడునట్లుగ్రంథమునకు
సుబోధమగుపద్యకావ్యముగాఁ దెనిఁగించు టాంధ్రలోకమున కుపకారముచే
యుట యనితలంచెదను. మఱియు నందు మూలము సయితము ముద్రింపించుటచే
నాపొత్తము సంస్కృతముచదువంగోరువారికి నుపకరించును.

చిత్తగింపుఁడు.

తాపురము.

17-8-13.

}

విధేయుఁడు,

పురాణపండ మల్లయ్యశాస్త్రి.

IV. బ్రహ్మశ్రీ దుగ్గిరాల వెంకటసూర్యప్రకాశరావుగారు.

తాము దయాపూర్వకముగఁ బంపిన ఆంధ్రోరఘువంశమును శ్రద్ధతోఁ జదివి యపరిమితానందముఁ బొందితిని. శ్లోకమును దానికెదురుగ భావపూరిత మైన తెలుగుపద్యమును కలిపి ప్రకటించుటవలన జదువరులకుఁ గలుగుచున్న లాభమవర్ణనీయము. సంస్కృతజ్ఞానలవము గల్గి, తెలుగుకావ్యసారము గ్రహింపగలవా రెల్లరును మీభాషాంతరీకరణమున మూలమునందలిసారము, భావము, గంభీరము, మార్దవము లోనగున వొక్కటియైన తొలగిపోక కడురమ్యముగను హృద్యముగ ను మీకావ్యము రచింపబడె ననినిష్కల్పముగఁ బలక తీరదు. తేటగీతలలో మూలమునందలిరసమునంతయు నిమగ్నజాలినమీప్రజ్ఞ స్తవనీయము. నేను కవిని, పండితుడఁను గాకున్నను శ్రోత్రక్షేయమై మనోరంజకమై నిర్దుష్టముగ నున్నమీ భాషాంతరీకరణమునకు నాయీయభిప్రాయమును విన్నవింప సాహసించినందుకు మన్నింతు రనినమ్ముచున్నాను.

కాకినాడ. }
24-8-1913. }

చిత్తగించవలెను,
దుగ్గిరాల వెంకటసూర్యప్రకాశరావు.

V. బ్రహ్మశ్రీ రామకృష్ణకవులు.

మీయాంధ్రోరఘువంశముం జదివినారము. మృదుమధురశైలితో మూలానుసారముగా నొప్పు చున్నది. పీఠికలోఁ దులనార్థ ముదాహరింపఁబడిన కిచ్చయ్యగారిరఘువంశములోనిపద్యములు కొన్ని చోట్ల సమీచీనపాఠములు దొలుండునున్నవి. “ఉన్నతమర్త్యలభ్యఫల” మనుటకుబదులుగా “నున్నతమర్త్యలభ్యపద” మని యున్నది. ఇట్లే మఱికొన్నియుఁ గలవు. పరిష్కృతమై ప్రతినుండి యందలిపాఠములను రెండవకూర్పులో సవరింపఁ గోరెదము. శ్రీక

స్వరాయచరిత్రము మున్నగుగ్రంథములు వ్రాసి శ్రీరసడినమియాంధ్రము వేతి
పొగడ నక్కఱ లేదు.

పితాపురము.

చిత్త గింపవలెను,
రామకృష్ణకవులు.

VI. బ్రహ్మశ్రీ వావిలికొలను సుబ్బారావుగారు.

తమరు రచించిన ఆంధ్రరఘువంశము కొంతకొంత చూచితిని. మూల
మునకు సరిగాను ఇంపుగాను చక్కఁగా నున్నది. శైలి సరళమై యున్నది.

మియట్టివారు వ్రాసినదానియం దెట్టిలో టుండఁ గలదు. అంధ్రగ్రం
థముమాత్రము ప్రత్యేకముగ ముద్రించినయెడలఁ బాఠశాలలయందుఁ జదువు
బాలురకు వినియోగింప వచ్చునని తోచెడిది. ఆలస్యము క్షమింపుఁడు.

తిరువళిక్కేణి. }
31-8-13.

ఇట్లువిన్నవించు భవద్విధేయుఁడు,
వా. సుబ్బారావు.

VII. బ్రహ్మశ్రీ నడకుదుటి వీరరాజుగారు.

మీరు దయాపూర్వకముగ నంపిన “ఆంధ్రరఘువంశపద్యకావ్యము” ను
కివి యమితానంద భరితుఁడ నయితిని. మహాకవి “కాళిదాసు,” ఆంగ్లేయ
పుంగవుఁ డగు “షేక్స్పియరు” నకు సమానుఁ డనికొందఱును, అనేకవిధ
ల నాతనికంటె నెక్కువవాఁ డనికొందఱును జెప్పదురు. పృథివియందు
మానాధికరహితుఁ డగుకవి యీతఁడొకఁడే యనుట యనేకులయభిప్రాయ
యున్నది. అట్టివిఖ్యాతిఁ గాంచినకవిశ్రేష్ఠుఁడు గీర్వాణభాషయందు విద్యా

ర్థులకే కాక పండితులకు సయితము లోకజ్ఞానము లెస్సగఁ గలుగుపొంటె రఁ
యించిన రఘువంశమహాకావ్యము కావ్యములలో మేలుబంతి యనఁదగి యున్మ
ది. చిరకాలమునుండి నేఁటిదనుక సంస్కృతవిద్య నభ్యసింపఁగోరువారి కెల్ల
కును బుస్తకరూపమున నుండెడిగురువు ప్రప్రథమమునఁ గాళిదాసే యగుచ
న్నాఁ డన నాతనినిగాని యమ్మహాకవికిఁ దాదృశ మైనచిరయశస్సు సంపాది
చుచుండుప్రథమకావ్య మగురఘువంశమునుగాని యేమని పొగడఁ గలము?

అట్టి యమూల్యకావ్యమును సంపూర్ణముగఁ దెలిఁగించి యాంధ్రలో!
మునకు మీరు మహోపకార మొనరించి యున్నారు. ఏతాదృశమహాకావ్యము
నింకను మీరు చేయునట్లు సకలజగత్కర్త యగుపరమేశ్వరుఁడు మీకు నాయ
రారోగ్యానందంబుల నొసంగుఁగావుత మనిప్రార్థించు చున్నాఁడను.

ఈగ్రంథమునందలి మీపద్యములశైలి మిగుల ధారాళముగను, మృదుశ
గను, రసవంతముగను, మనోహరముగను నున్నది. మఱియు సంస్కృతమున శ్లో
కము లెట్లు మృదుమధురముగ నున్నవో తెలుఁగున మీపద్యములును అట్లున్నవి
ఆంధ్రీకరణము కడవఱకు మూలమున కన్యూనానతిరిక్తముగ నొప్పారు చున్నది
పూర్వ మీరఘువంశమును దెనిఁగించిన “ఆవుడూరి కిచ్చయ్య” కవి యాంధ్రీ
కరణముకంటె మీయాంధ్రీకరణము వేవిధముల మిన్నగ నున్నది. మఱియు స
ంస్కృతమున నించుకంత జ్ఞానము గలవారుసైతము మీపద్యముల సాహాయ్యమున
“గాళిదాస” మహాకవియొక్క సంపూర్ణాభిప్రాయములను బాగుగ గ్రహింప
గలరనియు, సంస్కృతకావ్యములలో నెట్టిమహిమ మున్నదో తెలిసికొనఁగ
రనియు నేను దలంచెదను. వేయేల? తనకవితాసామర్థ్యము నెల్లను ఆంధ్రీలా
కమునకు వెల్లడి చేయుతలంపునఁ “గాళిదాస” మహాకవియే తనమహిమన
మీయందుఁ బ్రవేశపెట్టి మీచే నీయాంధ్రీకరణమును జేయించె నేమోయ
యూహించు చున్నాఁడను,

పితాపురము.

28-8-13

}

చిత్తగింపుఁడు.

ఇట్లుమిత్రము,

నడకుదుటి వీరరాజు.

లీలఁ గనిన మెచ్చుల కా

వాలం బవు నింతకన్నఁ బలుకు లిఁకేలా ?

కాకినాడ.

25-8-13.

ఇట్లు

శృంగారకవి సర్వారాయఁడు,
కాకినాడ కాలేజీ తెలుఁగుపండితుఁడు

X. బ్రహ్మశ్రీ ఓలేటి పార్వతీశముగారు.

శ్రీరాజితాదిపూడికు

లారామవిలాస సురభి ♦ శౌంఢన్నవమం

దారా ! సారాచారా

నారతసత్కృత్య ! సోమ ♦ నాథామాత్యా !

చంపకమాలిక.

పలుకులఁ దేనె లుట్టిపడ ♦ భావము లర్థములందు విచ్చుమొ
గ్గలనెఱతావుల ట్లలరఁ ♦ గాఁ బసమించెడుతగుఁజినుకపూ
సలసరులట్లు పద్యము ల ♦ సంఖ్యము, లప్రతిమానకల్పనా
లలితము, లద్వితీయాసద ♦ లంకృతముల్, రుచిరప్రవృత్తముల్
సెలఁగఁగఁ గాళిదాసకవి ♦ శేఖరుఁ డుజ్జ్వలధీవిశారదుం
డలఘుతరాత్మశక్తికి స ♦ మర్హగతిన్ విరచించినట్టిని
ర్మలరఘువంశకావ్యము స ♦ మంజసరీతిఁ దెనుంగుబాసలొ
నలరఁగఁ జేసి మీరలు ద ♦ యామతిఁ బంపినగ్రంథరాజమి
మ్ములఁ బరికించినాఁడ మదిఁ ♦ బొంగెడుహర్షపయోధివీచికా
కలనము నింగి నాఁడఁ ; గుతు ♦ కంబునఁ దేలినవాఁడ ; భావభం
గులఁ దనివొంది నెమ్మిఁ గనఁ ♦ గోరినవాఁడ ; రసానుభూతి న

స్నలమిన లోఁగి మైమఱపు ♦ నందినవాఁడ ; సవి
 కలితుఁడ సై వడిం దెలివిఁ ♦ గాంచిన వాఁడ ;
 స్తులవిభవంబుఁ జాఁటుటకుఁ ♦ దోరముఁ గట్టఁగ
 తెలుఁగును కాళిదాసకవి ♦ ధీరునిసంస్కృతవాఁ
 ట్టులె తగియుంట నెమ్మదిఁ గ♦డుంగడు సంతసవ
 వెలివఱుపంగడంగితి వి♦వేకధురీణ! యథార్హరీతి
 పు లెసఁగ, మూల మింతచెడి ♦ పోవకయుండఁ
 టల విరిదేనెతేటలమి ♦ టారము దోఁపఁగ వింత
 తులవిరిసోన లొక్కపరి ♦ దోచినయట్టులు, పూఁ
 కలలలరేఁగి హాయిగను ♦ గానము చేసినయట్లు, క
 వు లొలయఁ చిన్న తెఱ్ఱెరలు ♦ పొందుగవీ చెడుఁ
 తులరఘువంశ మాంధ్రమునఁ ♦ దోరముమీరఁ రచి
 ర్మలకవి తాప్రభావగరి ♦ మంబు నుతింపఁ దరంబె

ఇట్ల

పీఠాపురము.

20-9-13

}

భవదీయ

ఓలేటి పా